

VOMI

**VERENIGING
OUD MILITAIREN
INDIËGANGERS**

SOBAT

7e jaargang - augustus 1992 - nr. 24

L.S.,

In 1988 onthulde Z.K.H. Prins Bernhard in Roermond het Nationaal Indië-monument 1945-1962. Sindsdien hebben tienduizenden sobats veelal met hun echtgenotes - een of meer keren een bezoek aan dat monument gebracht om er een paar ogenblikken stil te staan bij het grote offer dat zoveel wapenbroeders destijds overzee hebben gebracht. Voor Koningin en vaderland, maar zeker ook voor de orde en rust in die grote overzeese archipel. In 1990 zijn bij het monument nog 18 grote zuilen gebouwd waarop de namen van de 5843 omgekomen Indië-militairen zijn gegraveerd.

De bouw van het monument heeft in totaal rond een miljoen gulden gevegd. Voor het optrekken van de zuilen heeft de Minister van Defensie de helft daarvan op tafel gelegd. Honderdduizenden gulden zijn in korte tijd door de Indië-militairen zelf bijeengebracht. Daardoor is het ook een monument van ons allemaal samen geworden.

De Minister van Defensie heeft ook de zware financiële last van het periodiek groot onderhoud van onze schouders weggenomen. Wat voor de stichting overblijft zijn de lasten van de - wat oneerbiedig gezegd - exploitatie (zoals bv. de energierekening tot een bedrag van ± f 6000,- per jaar, de kosten van assurantie ad ± f 3000,- per jaar en de kosten van de jaarlijkse nationale herdenking. Om al die kosten te kunnen blijven voldoen vragen wij u toe te treden tot de in de stichtingsstatuten verankerde groepering "Vrienden van het monument". U kunt dat doen door jaarlijks een bedrag (minimaal f 25,-) in de kosten bij te dragen.

Wij stellen daartegenover de belofte, dat wij u periodiek op de hoogte houden van alles wat er rondom het monument gebeurt. En u ontvangt een kleurrijk certificaat dat bevestigt dat u Vriend van het monument bent geworden.

Voor uw hopelijk royale bijdrage zijn wij u bij voorbaat dankbaar en erkentelijk.

Namens het bestuur van de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962,

Betty de Klerk, secr.

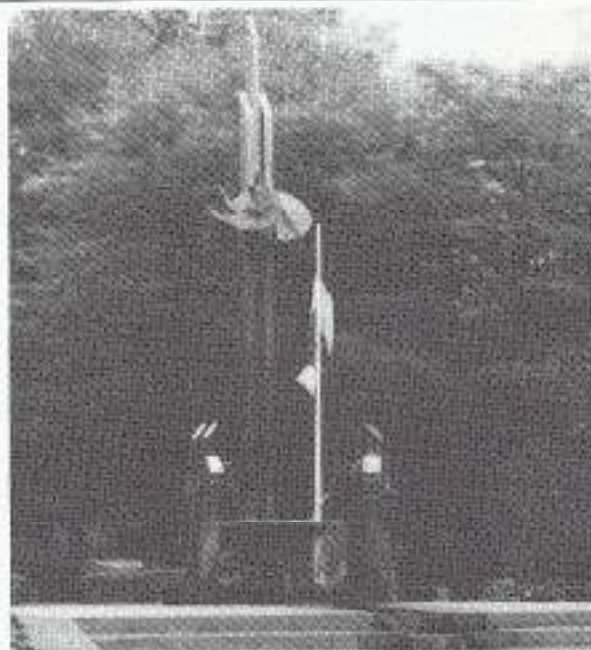

Foto: Nationaal Indië-monument te Roermond

*Elk jaar vindt op 7 september om 14.00 uur
bij dit monument een
Nationale Dodenherdenking plaats.*

Secretariaat:
Mauritslaan 1, 6074 AS Mielick. Telefoon 04752 - 2094
Bankrelatie: Rabobank Roermond, gironummer 1049241
rekeningnr. 174174039.

LIEVER NIET IN GROEPSVERBAND? KIES DAN VOOR AURORA PrivacyTours.

Dit zijn individuele doch verzorgde reizen, opgesteld aan de hand van uw wensen en uw reisbudget. U bepaalt zelf:

- uw vertrekdatum, reisduur en programma
- de luchtvaartmaatschappij waarmee u wenst te vliegen
- de gewenste accommodatie (vanaf guesthouses tot en met wereldklasse hotels)
- het gewenste vervoer en de excursies in uw vakantiebestemming(en).

Bij aankomst op uw bestemming wordt altijd voor uw vervoer en opvang gezorgd.

INDONESIË: Vraag naar onze brochure: "van Sabang tot Merauke"!

Andere AURORA PrivacyTour bestemmingen en brochures:

- Thailand	- USA (vasteland)
- Maleisië	- Hawaii
- Singapore	- Brazilië

HAWAII

18 dagen WAIKIKI, per persoon al vanaf f 2.685,-
inclusief vliegbiljetten, bloemenhulde bij aankomst, accommodatie in een 2-persoonskamer, lokale belastingen en diensten van onze lokale nederlandsprekende vertegenwoordiging.

LOSSE TICKET VERKOOP

Van iedere luchtvaartmaatschappij en naar alle bestemmingen ter wereld zoals CANADA, AUSTRALIË, NIEUW ZEELAND.

AURORA TRAVEL SERVICE B.V. (ANVR/SGR nr. 1502/IATA)

Clauskindereweg 28-29, 1069 HN Amsterdam. Tel. 0206199377/6199396 (zaterdag telefonisch niet bereikbaar).
Kantooruren: maandag t/m vrijdag 09.00 - 17.00 uur. Zaterdag 09.00 - 12.00 uur.

Inlichtingen omtrent prijzen, dienstregelingen, afvaartdata, enz. worden verstrekt volgens de laatste in ons bezit zijnde gegevens, echter onder alle voorbehoud.
Registratie K.v.K. Amsterdam 147459

FONDS SOCIALE ZORG VOMI

Met herkenning begint erkenning.

Draagt ons borstembleem en onze nieuwe stropdas bij alle V.O.M.I. gelegenheden.
U kunt ze weer bestellen bij uw afdelingspenningmeester.

Borstembleem	f 12,50	Stropdas donkerblauw	f 22,50
Stropdas donkerrood	f 22,50	Ster-stickers in VOMI-kleuren	f 1,00

Het assortiment van artikelen wordt zo snel mogelijk uitgebreid.

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen of buitenland, bewaar ze en stuur uw postzegels naar Mw. Jac. Holewijn, De Goede Hoop 13, 2021 AP Haarlem. Haar telefoonnummer is 023-253058

WIM'S MILITARIA'S

boek/foto/Militaria Expos

Postbus 6129, 3002 AC Rotterdam-Netherlands, telefoon 010-4378963.

Verkoopt ten behoeve van het Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. stropdassen en borstemblemen tijdens de filmvoorstellingen en een uitgebreid assortiment mil. emblemen etc.

OORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Het aantal bloemleggingen in het Verre Oosten nam opmerkelijk toe.

Bloemlegging en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen. Een annonce over deze mogelijkheid werd geplaatst in een aantal uitgaven o.a. van oud-soldaten- en reünieverenigingen. In verband met het feit dat het 50 jaar geleden was dat ons Koninkrijk in de oorlog werd betrokken en de bevrijding 45 jaar geleden. Hierdoor nam het aantal bloemleggingen ten opzichte van 1989 opmerkelijk toe.

In Indonesië bedroeg het uitgevoerde aantal opdrachten 1438 inclusief 33 kransleggingen namens diverse verenigingen en comités. In 1989 bedroegen deze aantallen 926 resp. 27). Op verzoek van nabestaanden werden 938 graffoto's verstrekt (450 in 1989). Op de Erevelden in Thailand werden 226 bloemstukjes geplaatst, inclusief 2 kransen (In 1989 bedroeg dit aantal 144). In Hong Kong werden 2 bloemleggingen uitgevoerd.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen f 7,50, met foto f 10,-. Tevens is het nu mogelijk voor de Erevelden in Indonesië kleine kransen te bestellen voor plaatsing bij de individuele graven; kosten -15,- inclusief foto. Grote kransen van f 30,- tot f 50,- zijn bedoeld voor kranslegging bij de monumenten, door comités en verenigingen.

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen f 10,- inclusief een kleine foto.

Bestellingen dienen uiterlijk 8 weken voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.

Voor Hong Kong, Singapore, Amboen en Birma gelden aparte voorwaarden waarover de gewenste nadere inlichtingen gerne worden verstrekt.

Wat Birma betreft moet rekening gehouden worden met grote vertraging en zelfs met een tijdelijke onuitvoerbaarheid van opdrachten.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto in het formaat van 18 x 24 cm. bedraagt f 15,- inclusief porto.

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING

Bankplein 5

Postbus 85981 - 2508 CR 's-Gravenhage

Telefoon 070 - 3541300 - Giro 401.000

Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

K.v.K. ARNHEM V. 123191
V.O.M.I.
K.T.O.M. "BRONBEEK"
Velperweg 147
6824 MB Arnhem

6e jaargang, nummer 24
Augustus 1992

Jaarcontributie minimaal f 27,50
inclusief 6x per jaar "Sobat"

Ervleden

J.W.J. in den Berken
Mevr. L. Zantinge-Edens

Raad van Advies

Brigade-Generaal der Fuseliers R. Boekhoit
adj. in b.d. H.M. de Koningin
Brigade-Generaal b.d. Ridder MWO W. Epke
Kolonel der Fuseliers M. Bevers
Chef Staf "1e Divisie 7 december"
Luitenant-Kolonel L.M. Staffau
Stafofficier van de Inspecteur-Generaal
der Krijgsmacht
Luitenant-Kolonel der Artillerie b.d.
M.M. Bekker

Dagelijks Bestuur

Voorzitter: J. Dijkema
Vice Voorzitter: G. Deteman
Secretaris: G. Deteman, Brongrak 68
3086 PB Rotterdam, tel. 010-4206138
Bestuurslid: Drs. T. Lentz, Zuylenburg 7,
3904 JT Veenendaal
Penningmeester:
D. Mennens, IJstoriaan 12
3055 CH Rotterdam, tel. 010-4188239
Postbanknummer 42.39.388
Amrobanknummer 45.8591.300
t.n.v. Vereniging Oud Militairen Indiëgangers
Rotterdam

Ledenadministratie

N. den Hollander
Staringstraat 218, 5343 GL Oss,
tel. 04120-25109

Voorzitter Sociale Commissie

Victor C. Briedé
Van Nijenrodestraat 117, 2597 RL Den Haag
tel. 070-3280158

Redactiecommissie

J.P.C. Rausch
Kon. Wilhelminaan 387, 2274 AK Voorburg
tel. 070-3857934
R. Grit
nr. 80, 9458 TD Balloo
tel. 05924-1361
J. Zwaan
Lijzide 45, 1034 KN Amsterdam
tel. 020-6318151

Filmdienst

J. de Wit, Molenbrink 60
2553 GR Den Haag
tel. 070-3977822

Correspondentie

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen en inlichtingen omtrent contributie betalingen te richten aan de leden-administrateur.
2. Zaken, die vereniging betreffende, richten aan de secretaris dagelijks bestuur.
3. Kopij: oproepen, ingezonden stukken en afdelingnieuws richten aan redactie J.P.C. Rausch.

Van de redactie

Geachte lezers van ons contactblad "Sobat".

Nu onze hoofdredacteur, dhr. Rausch, met vakantie naar Indonesië en Australië is, is aan mij verzocht om voor deze keer het contactblad "Sobat" te willen verzorgen.

Aan dit verzoek heb ik gaarne willen voldoen.

Mogelijk zult u een iets andere, van opzet en schrijfwijze "Sobat" voor u zien, maar ik heb in ieder geval geprobeerd om datgene er van te maken, wat voor mij en hopelijk ook voor u aanvaardbaar kan zijn.

Hopelijk hebt u deze keer net zoveel leesplezier als bij de voorgaande nummers. Mogen er e.v.t. schoonheidsfoutjes in geslopen zijn, neemt u mij dat s.v.p. niet kwalijk.

R. Grit

Structuurnota

Op resp. 9 en 11 juni 1992 vonden, naar aanleiding van een door het Bestuurslid van de Vomi-Nederland, zoals onze landelijke Vereniging nu officieel gaat heten, vergaderingen plaats van, op 9 juni het (hoofd) bestuur met de voorzitters van de diverse (Provinciale) verenigingen van de Vomi. (Nu uniform aan te duiden als Vereniging Oud-Militairen-Indië-gangers, Vomi-volgt naam b.v. Noord-Holland of Drenthe etc.), te Maarsbergen en op 11 juni met de van het (Hoofd)bestuur Vomi-Nederland en de vertegenwoordigers van de Besturen der bij de Vomi-Nederland aangesloten (Provinciale) Afdelingen te Arnhem.

Het doel van deze bijeenkomsten was een door de heer T. Lentz, als discussiestuk, opgestelde structuurnota voor de interne organisatie van de Vomi, die tot op heden, volgens vele leden, nogal wat onduidelijkheden behelsde.

Na ampele besprekingen over de vrij ingewikkelde materie werd o.m., maar o.i. als belangrijkste besluit, vastgesteld, dat de onderscheidene verenigingen (16 in getal) voortaan Verenigingen zullen gaan heten, geen afdeling meer, dit om begripsverwarring, een veel voorkomend euvel, in de toekomst te voorkomen.

De Verenigingen, die in overleg, zonder hun zelfstandigheid te verliezen, van nu af aan als een eenheid, op landelijk niveau, verder zullen gaan, zullen voortaan verenigingen worden genoemd (uniform). (Als boven aangegeven).

De Verenigingen (b.v. Vomi-Noord-Holland) zullen kunnen worden onderverdeeld in afdelingen, indien het Verenigingsbestuur dit gewenst acht. Deze benaming zal in de toekomst uniform worden gebruikt. Om verdere versnippering en het ontstaan van Verenigingen binnen de Verenigingen, te voorkomen werd unaniem, door de leden, (De Verenigingen) besloten dat deze afdelingen, voorheen regio's, districten etc. genoemd, geen eigen financiering mogen verzorgen. Financiële zaken dienen in de toekomst door de afdelingspenningmeester te worden verzorgd.

Het verdient aanbeveling de afdelingen, binnen de diverse verenigingen, zoveel mogelijk te laten vertegenwoordigen, onder het Afdelingsbestuur, door één contactpersoon, liefst één (1) persoon, contactman-(vrouw) geheten. Het vormen van veel leden tellende afdelingsbesturen dient te worden vermeden, dit ter voorkoming van afsplitsingen en het ongelimiteerd ontstaan van steeds meer verenigingen. Om het besturen van onze (landelijke en provinciale) verenigingen in de hand te houden, zal er naar moeten worden gestreefd het ontstaan van nieuwe verenigingen te voorkomen. Zo dit, om welke reden dan ook, toch onvermijdelijk blijkt, dient het initiatief hiertoe uit te gaan van het verenigingsbestuur en niet van één of andere afdeling. Er is mij verzocht namens het bestuur van de Vomi-Nederland het bovenstaande onder uw aller aandacht te brengen.

Met Vomi-groet
J. Zwaan

Dienst Zorg Postactieve Militairen

Afdeling Pensioenzaken

Bekendmaking "Uitkeringswet financiële compensatie langdurige militaire dienst"

Op 15 juli 1992 is de "Uitkeringswet financiële compensatie langdurige militaire dienst" (Wet van 24 juni 1992, Staatsblad 367) in werking getreden.

Hiermee wordt voorzien in een eenmalige financiële vergoeding voor gewezen dienstplichtige militairen en reservisten van de Nederlandse krijgsmacht die in de periode van 1 januari 1936 tot en met 31 december 1962 in totaal tenminste 5 jaren (zonder dubbelstelling) daadwerkelijk onder de wapenen doorgebrachte diensttijd kunnen aanwijzen.

Indien de diensttijd aanspraak of uitzicht biedt op vergelding met enig overheidspensioen blijft deze buiten beschouwing voor de toepassing van deze wet.

Diensttijd die wordt geacht onder de wapenen te zijn doorgebracht krachtens de Wet verbetering rechtspositie verzetsmilitairen wordt wel als diensttijd in de zin van deze wet aangemerkt. Militairen die uitsluitend bij het KNIL gediend hebben en derhalve nimmer hebben behoord tot de Nederlandse krijgsmacht, kunnen op deze wet geen beroep doen. Rechtspositionele aange-

legenheden ten aanzien van deze categorie van militairen berusten bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

De aanleiding tot deze wet vormt de in het kader van het veteranenbeleid gegroeide opvatting, dat het om billijkheidsredenen wenselijk is de in deze wet beoogde doelgroep alsnog een financiële vergoeding toe te kennen voor bewezen langdurige militaire dienst.

De eenmalige uitkering bedraagt f 7.500,00 en is afgeleid van de constante waarde van het diensttijdspensioen waar een oorlogsvrijwilliger gemiddeld aanspraak op kan maken.

De uitkering heeft geen invloed op pensioenen c.q. uitkeringen krachtens de sociale verzekeringswetgeving, de Algemene Bijstandswet etc., noch maakt zij deel uit van het belastbare loon c.q. inkomen van rechthebbende. Ingevolge een afspraak met het Ministerie van Financiën wordt de verschuldigde loonbelasting/premie volksverzekering door het Ministerie van Defensie voldaan.

Indien de gewezen militair reeds is overleden dan heeft de weduwe recht op (een gedeelte van) bedoelde uitke-

ring, onder voorwaarde dat zij gedurende de diensttijd waarop de uitkering is gebaseerd met de betreffende militair gehuwd was.

Aanvragen onder vermelding van "eenmalige uitkering langdurige militaire dienst" dienen schriftelijk ingediend te worden bij:

Ministerie van Defensie

DZPM

Bureau DU

Projectgroep éénmalige uitkering

f 7.500,-

Postbus 4490

6401 CZ Heerlen

In de aanvraag dient vermeld te zijn de naam, adres, woonplaats en, heel belangrijk, de geboortedatum en de geboorteplaats van de militair die het betreft.

Indien het militair registratienummer bekend is dient dit eveneens aangegeven te worden.

Wordt de aanvraag door de weduwe gedaan dan dient tevens haar meisjesnaam te worden vermeld, alsmede de huwelijksdatum

In kader Veteranenbeleid

Minister van defensie opent reüniecentrum "Kumpulan" op landgoed Bronbeek in Arnhem

Met de opening in september a.s. van het nieuwe Congres- en Reüniecentrum Kumpulan op het landgoed Bronbeek in Arnhem geeft Minister van Defensie uitvoering aan een van de voornemens uit zijn veteranenbeleid: het scheppen van specifieke ontmoetingsmogelijkheden voor veteranen op Bronbeek.

Deze doelstelling kan nu gerealiseerd worden. Daartoe is het voormalige, al jaren leegstaande hospitaalgebouw van Bronbeek volledig verbouwd en gerenoveerd. In feite is het omgetoverd in een zeer bijzonder congres- en reüniecentrum, geheel ingericht in Indisch-Indonesische stijl.

Dit unieke centrum heeft begin juni officieus zijn deuren geopend voor de ve-

le groepen veteranen, oud-militairen Indiëgangers en andere oorlogsbetrokkenen. Maar ook gezelschappen burgers, die een geschikte accommodatie zoeken voor het organiseren van hun reünies, vergaderingen, congressen en andere bijeenkomsten kunnen bij Kumpulan terecht.

Kumpulan (het Indonesische woord voor: samenkomst) is gelegen in een parkachtige omgeving die vaak "t laatste stukje Indië" wordt genoemd. Mede daardoor zal het centrum voor vele bezoekers een soort brugfunctie vervullen tussen Indië en Indonesië. Tussen het verleden en het heden, tussen tempo doeloe en de moderne tijd.

Tussen de herinnering en de werkelijkheid.

De inrichting van het gebouw versterkt die brugfunctie heel bijzonder. De centrale gang vormt letterlijk en figuurlijk de verbinding tussen de oudbouw en de nieuwbouw. Tussen enerzijds het op het zuiden gelegen echt Indische restaurant met rustieke serre (150 p.), met bar in Jugendstil en terras op de zonzijde, en anderzijds de aan de noordkant gesitueerde congreszaal in moderne Indonesische stijl (300 p.), twee zakelijke vergaderzalen (elk 25 p.), een expositieruimte en een toko met "Indische spulletjes." Kortom, Kumpulan is een centrum, waarvan de atmosfeer en omgeving zeer velen van

de honderdduizenden veteranen, oud-Indiëgangers en Indische Nederlanders zullen aanspreken.

Daarbij komt dat de specifieke faciliteiten, die veteranen in kazernes genieten bij het organiseren van reünies, ook gelden in Kumpulan: geen zaalhuur, geen personeelskosten op werkdagen en het recht op een gratis maaltijd (in Kumpulan is dat een rijstmaaltijd met een tegenwaarde van f 6,45).

Zo wordt met het nieuwe congres- en reüniecentrum op Bronbeek in Arnhem vorm gegeven aan intenties van het veteranenbeleid. In dit beleid wordt, naast het betonen van respect en waardering, gestreefd naar het oplossen van specifieke problemen. Een daarvan is de behoefte, elkaar te ontmoeten, oude vriendschappen te verstevigen en gemeenschappelijke ervaringen uit te wisselen.

Daarom heeft de minister van Defensie met een stevige startsubsidie en met de nodige facilitaire ondersteuning een grote stoot gegeven tot het realiseren van Kumpulan. Het is te verwachten dat veel reüniegroepen gebruik gaan maken van de mogelijkheden die dit centrum te bieden heeft. De eerste maand na de officieuze opening moet de kok van Kumpulan meteen al zijn kunnen bewijzen: voor juni hebben zich 1600 reünisten gemeld voor een Indische maaltijd.

(Nadere informatie: Kumpulan, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, tel. 085-649294)

V.O.M.I.

sociale
VERENIGING
VOMI

Met Herkenning

begint Erkenning!

Weest trots op uw verenigingsembleem en draagt het daarom bij alle Vomi bijeenkomsten en officiële gelegenheden. Zorgt voor een optimale naamsbekendheid en plak allemaal een sticker op uw auto en wel in de rechterbovenhoek van uw achterraut.

De golf van nieuwe leden schijnt nu pas goed losgebroken te zijn en werkt er nu ook allemaal aan mee.

Uw penningmeester heeft alle artikelen in voorraad.

Donkerblauwe dassen	f 22,50
Donkerrode dassen	f 22,50
Vomi badges	f 12,50
Vomi stickers	f 1,00
	V.B.

Nieuw-Guinea herinneringskruis

Voor diegenen, die hun militaire diensttijd in Nieuw-Guinea vervuld hebben is alsnog de mogelijkheid opengesteld om het Nieuw-Guinea herinneringskruis aan te vragen.

Men kan gebruik gaan maken van onderstaand formulier.

MINISTERIE VAN DEFENSIE Bureau Onderscheidingen	ontv. dd.	naar RIOP	terug RIOP	Nr.

NIEUW-GUINEA HERINNERINGSKRUIS

(in te vullen door belanghebbende)

Ondergetekende verzoekt om in aanmerking te komen voor toekenning van het Nieuw-Guinea Herinneringskruis.

Naam en voornamen

Geboren op te

Marinenummer: (1)

Reg. nummer KL/KLU: (2)

Huidige adres/Postcode

Woonplaats/Gemeente/Land

Telefoonnummer

Hij was in Nederlands Nieuw-Guinea in werkelijke dienst,

van tot

Geplaatst bij als: (3)

(plaats) (datum) (handtekening)

N.B.

1) (v.m.) militairen van de Koninklijke marine dienen het formulier, na volledige invulling, datering en ondertekening te zenden aan: Ministerie van Defensie, Directie Personeel Koninklijke Marine, Gebouw Admiraliteit, Kamer B 436, Postbus 20702, 2510 ES DEN HAAG

2) voor (v.m.) militairen van de KL/KLU luidt het adres van indianing: Ministerie van Defensie, Bureau Onderscheidingen, Postbus 20701, 2500 ES DEN HAAG

3) hier uw rangbenamingen vermelden.

Bevindingen: van D.Z.P.M./Bur.O.I.P.A./Groep R.I.O.P. m.b.t. het bovenstaande (T.b.v. marienepersoneel stamkaart bijvoegen)

Toekenning Ereteken voor Orde en Vrede

De toekenningsperiode voor het Ereteken voor Orde en Vrede is op 12 oktober 1990 verruimd. Het wordt toegekend aan militairen van de krijgsmacht die in het toenmalig Nederlands-Indië danwel daaropvolgend Indonesië en aangrenzende zeegebieden in het tijdvak 3 september 1945 - 4 juni 1951 tenminste drie maanden in werkelijke dienst zijn geweest.

Nog steeds blijft het aantal aanvragen belangrijk achter bij de verwachting.

Opnieuw wordt er op gewezen, dat een daartoe strekkend aanvraagformulier te verkrijgen is bij: Hoofd Bureau Onderscheidingen, Ministerie van Defensie, Postbus 20701, 2500 ES Den Haag.

Ook zijn genoemde formulieren te verkrijgen bij de voorzitter van de Sociale Commissie Vomi Nederland, dhr. Viktor C. Bridié, van Nijenrodestraat 117, 2597 RL Den Haag, tel. 070-3280158.

Kopij Sobat nr. 25 uiterlijk inzenden 14 september 1992.

Lustrum jaarbijeenkomst Rivierenland grandioos succes

Een LUSTRUM-bijeenkomst? Ja, zonder meer. Werd de VOMI op 23-10-1985 in het KTOM "Bronbeek" opgericht, in 1986 werden voorbereidingen getroffen tot het stichten van afdelingen en op 24-04-87 was de afdeling Rivierenland niet meer "in oprichting", doch een feit. Om dit te vieren was op historische gronden Bronbeek favoriet, maar dat was in april niet te realiseren wegens de ver- en aanbouw van de Kumpulan Bronbeek. Dit lezen we in het programma-boekje, het welk aan allen, die zich hadden aangemeld tijdig werd toegezonden.

En dus verzamelden de bestuursleden van de afdeling Rivierenland/Oost Gelderland zich op 1 juli j.l. rond 9 uur in de grote zaal van de Kumpulan in Arnhem en op de gezichten was een zekere spanning af te lezen: zou deze dag inderdaad zo verlopen als in het draaiboek gedacht?

Kort daarop arriveerden de eerste deelnemers, de stroom auto's die in een langgerekte file het Bronbeek-terrein opreden werden keurig in goede banen geleid door een 10-tal verkeersleiders uit Madjoe-gelederen. De zaal vulde zich zienderogen en intussen had het 30 man sterke Jachthoornkorps van het Garde Regiment der Jagers onder leiding van de Maître de Claron R. Jordens zich opgesteld op het verhoogde gazon voor de openstaande tuindeuren en speelde dat het een lieve lust was en kreeg geregeld de handen van de aanwezigen op elkaar. Binnen liep alles gesmeerd; inmiddels was ook de mobiele tentoonstelling 'Indië 1945-1950' onder leiding van Adjudant Lamers

Een laatste woord van Kolonel Geerts aan het eind van de officiële herdenkingsplechtigheid

van de Staf I Divisie 7 December opgebouwd en hielpen zijn 2 charmante secondanten (vr) bij de ontvangst.

In een kort openingswoord met de gebruikelijke huishoudelijke mededelingen moest helaas melding gemaakt worden dat een aantal leden door ziekte verhinderd waren. Zelfs was een telegram binnengekomen van de volgende inhoud:

"helaas kan ik vandaag niet in uw midden zijn, ik wens u allen een zeer geslaagde lustrum-bijeenkomst. Bernhard - paleis Soestdijk."

Een daverend applaus van de inmiddels ruim 200 deelnemers vertolkte de waardering van het medeleven en de goede wensen van onze Prins.

Het Jachthoornkorps was inmiddels afgemarcheerd naar het voorterrein van Bronbeek en kort daarop was de zaal leeg en stond iedereen aangetreden voor de plechtige herdenking van hen,

die wij in de tropen moesten achterlaten. De leiding hiervan was in handen van de Commandant van het Koninklijk Tehuis voor Oud Militairen, de Kolonel G.A. Geerts.

De Kolonel begon met een korte uiteenzetting van de situatie in het voormalig Nederlands Oost Indië gedurende de 2e wereld-oorlog in de periode 1942-1945; het diepe dal voor de bevolking, de kampen voor de burgers, de krijgsgevangenen en het offer hetwelk velen brachten bij hun tewerkstelling aan de beruchte Burmaspoorweg. Vervolgens het militaire vacuum na 17 augustus 1945, toen Soekarno en Hatta de Republiek Indonesia uitriepen. Het noodzakelijk optreden van de Nederlandse Strijdkrachten, hetgeen de grootste militaire operatie aller tijden werd: ruim 100.000 vrijwilligers en dienstplichtigen gingen naar de Oost en wij moesten velen van hen daar achterlaten, en vandaag willen wij hen allen herdenken. Na het signaal taptoe werd 1 minuut stilte in acht genomen, vervolgens werd tijdens het signaal Wilhelmus door de bestuursleden Goselink en Soetekouw de driekleur gehesen. Daarna declameerde Cor van

Het gemengde koor van de "Schutters" uit Wijchen brachten de première van het VOMI-lied

Haalen het gedicht "Een laatste groet" van May Bruins:

*De zon, in het Oosten gerezen,
Daalt in het Westen neer.
Er valt geen scheiding te vrezen
De zon keert altijd weer.*

*Als onder de sterren in het Westen,
Ons leven is volbracht,
Zegt ook het land in het Oosten
Zijn kinderen goede nacht.*

*Wij missen de grond van de tropen
De weg, door ons begaan,
Wij kunnen ons hart niet verkopen,
Wij bieden het niet aan.*

*Wij willen dit warme herdenken
Uit veler vrienden naam
Als een groet aan allen schenken,
die ons zijn voorgedaan.*

Na deze sobere, indrukwekkende plechtigheid gaf het Jachthoornkorps nog een voortreffelijk show-optreden op het grote gazon, niet alleen gade geslagen door de vele deelnemers, waaronder ook bewoners van Bronbeek in hun bekende KNILuniformen gestoken, maar ook vele passanten op de Velperweg, waardoor het doorgaande verkeer enigszins belemmerd werd. Het korps, bestaande uit dienstplichtige militairen, zette letterlijk en figuurlijk zijn beste beentje voor! Na een officiële groet ging het korps richting Kumpulan, gevolgd door de lange stoet veteranen en partners, zijnde een wel zeer moderne versie op de Rattenvanger van Hamelen. (Sorry voor deze vergelijking).

Toen een ieder weer plaats had genomen in de Kumpulan kwamen een 20-tal leden van de "Schutters" uit Wijchen en omgeving het podium op en brachten de Nederlandse premiëre van het Vomi-lied, waarvan de afdeling hoopt dat straks bij iedere gelegenheid inderdaad heel Nederland zingt: "O Vomi van heel Nederland." Ook dit koor, wekenlang geoefend onder de bezielende leiding van Gerrit Soetekouw, kreeg een daverend applaus, en toen dit lied later op de dag nogmaals ten gehore werd gebracht, zong bijna de hele zaal het mee. De tekst vindt u elders in deze Sobat.

Direct daarna nam de voorzitter van de afdeling, Harry van Tuil het woord, en begroette nu officieel allereerst de Majoor b.d. S.A. Lapré, ridder MWO en sinds kort ook toegetroden tot de

Vomi, benevens het bijna voltallige hoofdbestuur. Dank aan Kolonel Geerts voor het voortreffelijk leiden van de ceremoniële plechtigheid en alle anderen die hun bijdrage aan deze dagverlenen. Na 1 minuut stilte voor de 5 sobats die het afgelopen jaar overleden kon van Tuil vaststellen dat het goed gaat met de Vomi en verheugd te zijn over de grote opkomst op deze lustrumjaarbijeenkomst.

Vervolgens zette de landelijk voorzitter, J. Dijkema ook de puntjes op de i en riep alle veteranen op te blijven strijden tegen negatieve publicatie's in pers, films en op TV, die de Nederlandse militair in Indië door het slijk halen. (Nu weer Peter Faber in Oeroeg).

Na een kort muzikaal intermezzo door KDS (Kunst door studie) werd het woord gegeven aan majoor b.d. RMWO Sjoerd Lapré, in de jaren na 1945 behorende tot het Andjing Nica bataljon van het KNIL. Voor een samenvatting verwijzen wij naar een pagina elders in dit blad.

Na een warm applaus dankte Van Tuil de majoor met de veelzeggende woorden: "U weet waarom het ging, U bent een ere-veteraan."

Het officiële ochtendprogramma met een uitloop van een half uur (een teken dat het goed ging) was hiermede ten einde, de KDS-band hervatte de muziek, het buffet ging open waar een goede rijstmaaltijd gereed stond met de nodige bijgerechten. Klachten daarover werden niet vernomen, dus nam de organisatie aan dat iedereen tevreden was.

Het middag-programma werd gestart met een grote loterij, ook dat werd een groot succes. Maar goed ook, want zodoende kon het tekort van de penningmeester wat minder worden! Per slot van rekening moet de betaalmeeester op de kleintjes letten.

Terwijl een aantal dames het museum

Onder doodse stilte wordt de vlag gehesen door de bestuursleden Gosselink en Soetekouw

Bronbeek bezochten, namen voorzitter, secretaris en penningmeester plaats achter de groene tafel en werden de gebruikelijke agenda-punten afgewerkt, die bij een jaarvergadering horen.

Het gezellig samenzijn, weer met muziek, een drankje en wéér enthousiastelingen voor de loterij (sommigen krijgen daar nooit genoeg van) duurde nog geruime tijd voort. De voorzitter sprak tenslotte een kort afsluitend woord en sprak daarbij de hoop uit dat alle volgende bijeenkomsten door minstens net zo veel leden bezocht zullen worden, omdat ook daaruit de verbondenheid van veteranen blijkt.

Ook bracht hij zijn dank uit aan de afdelings-pr-man, die deze gehele dag van A tot Z had georganiseerd.

Het Jachthoornkorps van het Garde Regiment Jagers verwelkomt de deelnemers

Sprong in het duister (2e Politionele aktie)

Als onderdeel van de mariniersbrigade, zijnde Cie. M, waren we medio 1948 met 4 pelotons gestationeerd in het toen gebeten Batavia. We fungeerden als wacht- en parade-eenheid.

Alles bijeen was ik nu 7 maanden in actieve dienst met nog steeds een blanco strafblad. Door wat ongelukkige omstandigheden kwam toen echter het onheil, als een stille kracht, over me heen.

Na achtereenvolgens 10 dagen licht arrest opgeknapt te hebben, kon ik weer een avond gaan passagieren. Op Pasar-Baru kreeg ik wat verschil van mening met de M.P.

Dit betekende, dat ik voor de 4e maal in een maand tijd op strafrapport diende te verschijnen. Omdat ik, blijkbaar, volgens mijn commandant, de laatste tijd alle reglementen van de krijgstuicht aan mijn laars lapte, resulteerde dat in 7 dagen verzuwaard arrest.

Diezelfde avond nog mocht ik mijn nieuwe onderkomen betrekken. Het leek niet bepaald een suite van een Hilton-hotel. De ijzeren spijlen in het luchtgat waren voor mij niet nodig geweest. Ik had totaal geen plannen om te ontsnappen; waarheen eigenlijk?

De 4e nacht in mijn éénmansverblijf werd ik om ± 4 uur op onprettige wijze in mijn nachtrust gestoord. Ik moest zo snel mogelijk aantreden met zware marsbepakking. We gingen verhuizen. Eén uur later al vlogen we in formatie met 4 Dakota's boven Midden-Java. Aangekomen in Surabaja bleek de compagnie compleet aanwezig te zijn. Daar ik destijds was uitverkoren tot mitrailleur-schutter, moest ik mijn geweer omruilen voor een (punt).30. Daar was ik nu niet zo gelukkig mee. Dat ding woog ongeveer 18 kg.

Het hele gebeuren en dat alles in een snel tempo, riep natuurlijk de nodige vraagtekens op. Er was wat op til, doch niemand wist wat.

Diezelfde middag nog werden we ingescheept op een LST-4 en voeren de haven uit; bestemming onbekend, voor ons althans. Het kan vreemd gaan. 's Morgens lig je nog als gestrafte te pitten in een cel in Batavia en 's middags dobber je op zee aan het andere eind van Java, in de Straat van Madoera. Daar een LST nu niet bepaald een ideaal personen-vervoermiddel is, brachten we de dagen door met zeeziek te zijn. Via de vaste bemanning kwa-

men we er achter dat er een heel arsenaal aan landingsmateriaal aan boord was.

We dachten eerst nog aan een groot-scheepse oefening, maar met de gehele compagnie leek dat toch niet erg waarschijnlijk. De avond van de 3e dag klonk door de scheeps-mobilfoon: "Voor de mariniers alle hens aan dek". Aan de hand van een verlichte stafkaart van Oost-Java deelde onze Cie's commandant ons mede: "De legerleiding heeft besloten tot een 2e politionele aktie. Morgenochtend voeren wij een landing uit op de kuststrook, gelegen tussen de plaatsen Patjitan en Tulungagung. Dit kustgedeelte, dat grotendeels uit kalkgesteente bestaat, is gekozen omdat daar geen bevolking is".

De operatie geschiedt met 4 amfibievoertuigen en 4 landingsboten. We worden ondersteund door vliegtuigen van de MLD en 3 fregatten van de Marine, te weten: de "Evertse", de "Van Galen" en de "Kortenaer".

De tegenstander in dat gebied wordt geschat op 1800 man, doch gezien onze grote vuurkracht kan dat geen probleem zijn. Ziekenverplegers komen direct achter ons aan.

Nadere instructies komen van jullie pelotons-commandanten en voor morgen: veel succes.

Even later was er aan discussies over en weer geen gebrek. 1800 Tegenstanders! Dat was wel even slikken. Wie haalt in zijn hoofd om daar één compagnie van 350 man op los te laten?

Als daar nu eens een goed getrainde eenheid zat? En als je nu 3 fregatten in kunt zetten, waarom dan geen 2 landings-compagnieën? Wie wist wat voor wapentuig de Jappen daar hadden achtergelaten?

Niemand dacht op dat ogenblik positief. Iedereen ging met gemengde gevoelens zijn kool in, maar veel werd er niet geslapen.

Het zal 4 uur in de morgen zijn geweest toen de fregatten het vuur op de kust openden. We stelden ons pelotons-gewijze op langs de railing. Mitrailleur-groep bijeen, mortier-groep bijeen. Iedereen kende zijn taak. De touwladders hingen omlaag.

Benedendeks werden de amfibies bemand. Er werd niet gesproken. We hadden allemaal dezelfde gedachte: "Wat staat ons daar op het strand te

wachten? Mijnen, trekbommen, Snipers, tegenstand?" De spanning was te snijden en van de gezichten af te lezen. Landingsboten waren intussen langs zij gekomen. We wachtten tot de vuurmonden van de fregatten zwegden, voor ons het commando: "In de boten."

Vliegtuigen van de MLD raasden laag over het landingsterrein. De kuststrook brandde. Compagnie M was gereed voor een sprong in het duister. De amfibies bereikten als eersten het strand aan de rechterflank. Onze boot liep uiterst links vast. De bemanning riep ons veel geluk toe. De kleppen vielen omlaag. We gingen tot ver boven ons middel te water en verspreidden in waaivorm.

Je wilde zo snel mogelijk die watermassa uit. Je had het gevoel door een dikke brij vooruit te moeten. Je was machteloos en je voelde je een open schietschijf.

Eindelijk het water uit, namen we in looppas het strand. Mijn maat en ik sjouwden om beurten de .30. Met vallen en opstaan, door struiken, gesteente en alang-alang, bereikten we een terrein waar geen doorkomen aan was. Hier had je een bulldozer nodig!

We gingen in dekking en zochten onze 3 munitiedragers. Ze zaten goed achter ons. We waren compleet. Je kunt dan wel een mitrailleur beschikbaar hebben, zonder munitie-banden begin je nog niets. We waren in zekere mate opgelucht dat open schootsveld achter ons te hebben.

Voor het eerst hoorden we onze radio-verbindingman: "Hallo Willem, hallo Willem, hier Jakhals, hier Jakhals, heb bericht voor U-over".

Onze pelotons-commandant zocht verbinding met de staf. Een heuvel, verder links, was d enige uitwijkmogelijkheid. Een groepje verkenners ging vooruit. Op zeker moment gaven ze ons een teken in dekking te gaan. In een overhangend rotsgedeelte werd een trekbom ontdekt. Gelukkig was het bedienend personeel van dat onding, niet meet aanwezig.

Boven aangekomen bleek, dat we nog geen meter landinwaarts waren getrokken. We zaten weer aan de kust, maar nu ± 300 meter hoger. Langs een steile rotswand keken we neer op het strand.

De marine-mannen hadden het druk met het aan land brengen van het rol-

lend materiaal. De LST lag als een groot monster met zijn muil wijd open. Weer hoorden wij onze radioman: "Hallo Willem, hallo Willem, hier Jakhals, hier Jakhals..." Aan de andere zijde trokken we bergafwaarts het binnenland in.

Tegen het donker worden stopten we de opmars. We werden niet geravitailleerd. Jakhals was onbereikbaar. We moesten het zien te stellen zonder eten, tampat en klamboe. We waren aangevoerd op ons nooddrantsoen: blikjes scheepsbeschuit -made in USA-.

Afgaande op de kwaliteit, waarschijnlijk nog uit W.O.II, net als de Consigaretten. We waren genoodzaakt de nacht in open lucht door te brengen en het barstte van de musketen.

Maar als je zo'n 15 uur onafgebroken actief bent geweest, slaap je zelfs tegen een klapperboom. Veel slaap werd ons trouwens niet gegund. Midden in de nacht begon het te regenen; die bekende stortbuien.

We vingen water op in ons buitenhelm en vulden onze veldflessen. Al voor de koperen ploert aan de hemel verscheen waren we weer in opmars, deze keer nat van het hemelwater. Waren wij van ijzer en staal?

Tegen het middaguur kwamen we vanuit de rimboe, uit op een goed begaanbare weg. Het leek een fata-morgana. Rechts een brede kali met daarin rotsblokken zo groot als een huis.

Aan weerszijden bergen. Van zo'n stuk woeste natuur wordt je toch even stil. De radioman kwam weer in actie: "Hallo Willem, hallo Willem, hier Jakhals, hier Jakhals..." De commandant meldde zijn positie. We trokken verder langs de kali, met als nadeel nu aan alle kanten zichtbaar te zijn. Vanaf de heuvelruggen werden diverse rookpluimen zichtbaar. Zij, die in de veronderstelling verkeerden dat de bevolking aldaar hun middagpotje aan het bereiden waren, hadden het mooi mis. De O.V.W.-ers "Ouwe jongens" - onder ons hadden meer het idee, dat de TNI een ontvangst-comité voor ons aan het organiseren was. En ze kregen gelijk. Op het eind van de middag kwamen we aan een brug, die voor de helft was opgeblazen. Aan de andere oever zagen we voor het eerst een kampong. Tot onze grote voldoening kwam er een master-jeep en een MG truck met beveiligings-groep ons van het hoognodige voorzien. Volgens de chauffeurs hadden we onze codenaam eer aan gedaan. Tot onze verbazing waren wij de verstvooruitgeschoven eenheid. (Echte jakhalzen dus). Omdat we wisten gesignaleerd te zijn bouwden we van de voorradige zand-

zakken een mitrailleurs-stelling. Dat bleek overigens geen overbodige luxe. Uitgeput en afgepeigerd deden we ons tegen 7 uur te goed aan een mok koffie. Op dat moment gaf de TNI zijn visitekaartje af. Dat was het eerste vuurcontact, maar niet het laatste. Zij, die destijds in de bergen op de buitenposten door de kali's en langs de sawa's geblubberd en geploeterd hebben, weten wat voor ons de eerst-volgende maanden realiteit zou worden.

We leden verliezen; niet alleen uit militair oogpunt. We hadden nog een 2e vijand - de malaria tropica -. Naast patrouille-lopen hadden we op de wachtposten dan ook al gauw een dienstrooster van 2 uur op en 4 uur af.

Na 4 maanden werden we afelost door het K.N.I.L. en keerde Compagnie M op zijn basis Surabaya terug. Helemaal niet allemaal.

6 Weken later, 's morgens 7 uur, stonden we aangetreden op de appelplaats in gevechtstenuw met zware marsbepakking. De .30 was voorzien van een nieuwe loop.

Een LST in de haven draaide zijn motoren warm. Een deel van compagnie M was gereed voor een volgende "sprong in het duister". Zo ging dat toen.

J.A. Verkaart,
Goudenregenstraat 25,
4651 MS Steenbergen (N.Br.).

Vier inwoners ontvingen draaginsigne gewonden

Van links naar rechts: de heren N.J.L.M. Schenkeveld, Th. van Diepen, C.A. Haring, P. Vermaat en burgemeester drs. J.B. Waaijer

Op 4 mei jl vond 's avonds in De Dorpshoeve de uitreiking plaats van het draaginsigne met oorkonde van het Comité Draaginsigne Gewonden. Burgemeester drs. J.B. Waaijer reikte deze insigne uit aan de heren: C.A. Haring, woonachtig aan de Otto van Zevenderstraat 9, N.J.L.M. Schenkeveld, Reigerpad 4, P. Vermaat, Koninginnespad 14 en Th. van Diepen, Prinses Margrietlaan 17.

Allen zijn oud-militairen die tijdens de politieke acties in het voormalige Ned. Oost-Indië (thans Indonesië) gewond zijn geraakt.

De burgemeester zei in zijn toespraak, dat er in die periode uiteraard veel meer Nederlandse militairen gewond zijn geraakt, maar de 4 personen die het aangaat, voldoen aan de door genoemd comité gestelde criteria. Dat de onderscheidingen nu pas zijn toegekend, deed de burgemeester denken aan het spreekwoord: "Beter laat dan nooit."

Ook het spreekwoord: "De tijd heelt alle wonden" zou van toepassing kunnen zijn, maar dan wel in beperkte zin, want wat een ieder persoonlijk toen is overkomen, vergeet je nooit helemaal. De heer J. Bruning, die ook tijdens genoemde actie als militair aldaar dienst deed, vroeg na de uitreiking, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de plaatselijke "Vriendenclub vml. Indië-gangers", het woord.

De kern van zijn betoog was: "Gewond, maar niet verslagen."

De draaginsigne's met oorkonde van het Comité Draaginsigne Gewonden werden uitgereikt na afloop van de dodenherdenking op 4 mei jl. bij het monument in Schipluiden, waarop ook vermeld staan de namen van drie in Indië gesneuvelde oud Indië-militairen uit Schipluiden.

Sinds een paar jaar wordt ook door ons (oud-militairen N.O.I.) een krans bij het monument gelegd op de 4e mei.

De ondersteuningscompagnie groeit

door aanmelding van onderstaande nieuwe leden

Overweg H.H.	Almere	Barneveld C.	Groenekan	Slagter J.	Amsterdam
Knofook P.A.	Almere	Kuilenburg van H.J.	Utrecht	Winter J.	Amsterdam
Gundersen A.	Almere	Faber C.	Utrecht	Dijkstra E.	Haarlem
Andeweg P.	Ridderkerk	Pelupessy F.J.	Amersfoort	Saaze van J.	Amsterdam
Vermoor P.	Ridderkerk	Hoek L.P.	Delft	Veerkamp J.C.	Amsterdam
Poortstra K.	Leeuwarden	Breda van J.	Sassenheim	Wijers H.	Burgerbrug
Meer Y v.d.	Rijswijk	Alberti A.M.	Geloen	Hoek P.J.	Hooen
Faber C.	Utrecht	Hoorn P.H.	Maastricht	Smit J.	Amstelveen
Lozenoerd D.	Nijkerk	Lambalgen van T.J.	Weert	Verkaik J.	Hilversum
Groot H.F. de	Nieuwegein	Reintjes H.P.	Venlo	Voorwinden J.	Oostzaan
Aandewiel J.C.	Maarssen	Smedts L.A.	Horst	Korthagen	Lelystad
Goede J. de	Utrecht	Crooymans J.A.	Mortel	Lochtenberg H.J.G.	Almere
Bosch G. v.d.	Hilversum	Vrakking J.J.A.	Hilversum	Boogaart van den J.J.	Rotterdam
Keerweer J.	Linschoten	Vries de H.E.	Nieuwegein	Brooshoofd H.	Nieuwe Tonge
Seijerlin L.A.	Almere	Meer C.	Maarssen	Buck de G.	Piershil
Graaf W.H. de	Lelystad	Slot A.	Utrecht	Dreunhouwer A.	Ridderkerk
Stegenga C.	Almere	Dalster J.	Aalst	Telleman A.	Rotterdam
Beekveldt J.Th.	Lelystad	Heakelom G.C.	Tilburg	Hoefnagel C.	Zoetermeer
Faassen J.	Eindhoven	Hoogers H.J.	Veldhoven	Barends A.J.	Monster
Rietkerken H.A.H.	Leiden	L'Ortye	Veldhoven	Bauer H.	Lisse
Berg P. v.d.	Den Haag	Lepper de H.H.	Leende	Kaipers A.D.	Apeldoorn
Knaap J.	Den Haag	Rossenbergh P.G.	Tilburg	Geurts-Hulstein M.A.	Haarlem
Hertog A.	Huizerswoude	Scholks F.W.	Den Bosch	Water van de J.	Haarlem
Oudshoorn J.S.	Leiden	Sleeuwen L.J.	Uden	Westland J.	Hulzen
Jennissen J.	Echt	Heydenrijk J.C.	Rotterdam	Zandstra P.J.	Haarlem
Nolte H.	Geloen	Hijnen J.W.J.	Hoek van Holland	Mevr. Hooen P.H.M. v.	Maastricht
Jong F.A. de	Venray	Combee A.	Capelle a/d IJssel	Visser C.W.	Werkendam
Haterd G.J. v.d.	Oss	Gringhuis H.	Hendrik Ido Ambacht	Boogaard J.T.J. v.d.	Vlaardingen
Gastel van O.J.A.A.	Roosendaal	Spin J.P.Th.	Rotterdam	Breur C.	Capelle a/d IJssel
Nijmeijer W.	Emmen	Rijgersberg C.A.M.	Delft	Klijper G.	Den Haag
Pol F.J.L.	Spijkernisse	Steekeleburg v. N.P.C.	Honseleersdijk	Letuwen J.J. v.	Vlaardingen
Teeffelen van B.J.H.	Dreamel	Dijk van H.A.	Hoogvliet	Oosterwijk	Zwijndrecht
Houtvast W.	Nijmegen	Heij W.	Rotterdam	Bijl W.A.	Ridderkerk
Campman H.J.	Velp	Letterman-Bergwerff	Vlaardingen	Hamelink J.J.	Rockanje
Heinen J.	Wijchen	Linden v.d. S.C.	Ridderkerk	Hondtong F.J.H.	Delft
Eijk van D.	Vianen	Steehs B.C.	Whakatane	Lucas C.A.	Rhoon
Commrell J.	Rotterdam	Buitenhuid D.	(Nieuw Zeeland)	Rijdsdijk P.	Barendrecht
Kervezee C.	Rotterdam	Kuneman F.A.	Verden (Duitsland)	Vreeswijk H.W.	Gorinchem
Loenslag J.H.	Hellevoetsdals	Joosten J.	Na Gynjore (Queens-	Gink A.C. v.	Kapellen (België)
Scherpsluis F.	Rotterdam	Koetsier C.	land) Australië	Jochens A.P.	Wernhout
Bekker M.	Rotterdam	Mouris B.	Rotorua	Peters L.A.P.	Breda
Hoorn van D.	Rotterdam	Dees C.A.	(Nieuw Zeeland)	Hellings C.G.	Best
Heijden v.d. Th.J.	Netersel	Doorn van C.	Ontario (Canada)	Eilders H.M.	Valkenswaard
Heeren F.W.H.F.	Tilburg	Peerenboom A.	Kloetinge	Everhartz M.J.G.	Kerkrade
Rokven A.	Oisterwijk	Wissels B.	Zaanslag	Noort W.H. v.	Eindhoven
Aarts A.A.	Tilburg	Jokhorst J.H.O.N.	Mook	Betz A.	Geldrop
Ansenwoude v. H.M.J.	Berkel Enschot	Brouwer W.A.	Beneden Leeuwen	Ham P.J. v.	Oostelbeers
Bult H.A.C.	Berkel Enschot	Bruijn de B.	Landmoer	Verhees H.	Waalre
Dries van de H.J.A.M.	Haaren	Cafe W.F.	Assen	Leyssen A.L.	Heeze
Schoenmakers M.	Haaren	Dam van J.G.	Hulzen	Creusen P.J.M.	Oisterwijk
Wiel van de M.M.B.	Oisterwijk	Dexel W.	Hooen	Esch J.G. v.	Haaren
Smetsers H.G.	Oisterwijk	Driessen J.	Nieuw Vennepe	Tongerloo L.W.	Bakel
Kuiper W.	Den Haag	Koopman P.A.	Ursam	Kwist S.	Den Haag
Pont J.	Alphen a/d Rijn	Koperdraat Th.J.M.	Velsen Zuid	Jonkman G.S.	Raalte
Laak v.d. G.	Hengelo	Leydekkers E.J.	Heemstede	Exel A.M.	Lemelerveld
Groenboom H.P.	Hoogvliet	Mennega A.	Purmerend	Delden J. van	Deventer
Leeuwen van J.	Rotterdam	Meijer E.	Hilversum	Lassche K.J.	Oldemarkt
Linden van der J.	Rhoon	Ras E.	Hilversum	Toersche B.	Vriesenvoer
Stout F.	Spijkernisse	Ravenswaay van E.	Laren	Biok W.	Zwolle
Tempelaar M.A.	Ridderkerk	Roor J.	Amsterdam	Horck J.B.J.	Haaksbergen
Merbel van de W.	Willemstad	Stigt van F.C.	Uithoorn	Hol J.C.	Millingen a/d Rijn
Konings W.	Zegge	Tops C.L.	Veenendaal	Verpoorten Th.	Nijmegen
Aartsen A.M.	Roosendaal	Vlaming A.J.	Den Helder	Niemeijer M.B.	Arnhem
Bastiaenen W.A.J.	Roosendaal	Hensbergen van C.J.	Amsterdam	Mook J. van	Alem
Marijne J.H.	Oosterhout	Jong de J.G.	Uithoorn	Booij R.	Bilthoven
Goens M.J.	Breda		Amsterdam	Broekland N.	Utrecht
Overveld van M.	Roosendaal		Zwanenburg	Eweg J.	Utrecht
Haring C.A.	Schiphuiden		Ouderkerk a/d	Grim J.A.	Utrecht
Burggraaf A.	Utrecht		Amstel	Rooijen V.W. van	Utrecht

Huizinga J.	Huizen
Hoogenberg H.	Grouw
Mourik A. van	Zwammerdam
Klaveren W. van	Noordwijk
Spijker J.	Leimuiden
Hermans M.	Eindhoven
Sanders A.J.J.	Etten-Leur
Balink H.J.Th.	Dinteloord
Avort W.A. v.d.	Rotterdam
Graauw C.J. de	Ridderkerk
Vonk J.G.	Berkel Rodenrijs

Opsporing, aanhouding en bekendmaking verzocht...

Sobat H. Timmer, Stellendamstraat 85b, 3086 ZH te Rotterdam, zoekt Sgt.-Maj. instr. (Johny van Epen van vermoedelijk de 4e Cle. van 5-10 R.I. Van de redactie: Hoogstwaarschijnlijk kan dhr. Timmer zijn inlichtingen verkrijgen bij de redactie van het contactorgaan Horas van 5-10 R.I. Hiervoor te benaderen dhr. R.J.H. Smit te Amsterdam, tel 0206426589 of bij dhr. F. Wabeke te Purmerend, tel. 02990-30477.

Sobat J. Voorwinden uit Oostzaan, destijds behorende tot het eerste Regiment Genietroepen (Cie. Meganische Uitrusting).

Hij is al jaren bezig om het contact met zijn oude sobats weer te vernieuwen, doch tot nog toe zonder veel resultaat. Hun werkzaamheden bestond meestal uit het controleren en inspecteren, meestal in overkoepelend verband in eenheden van ± 100 man, over de hele Indonesische archipel, inclusief NieuwGuinea.

Wie tot deze groep behoort, laat die dan even contact opnemen met sobat J. Voorwinden, Maalstroom 19, 1511 JL Oostzaan, 02984-4938.

De familie T. de Bruyn is op zoek naar soldaat Verbiest. Hij was ingedeeld bij Staf batterij 1-42 R.V.A. te Balang Benda en Madioen. Hij is vervroegd naar Nederland teruggekeerd.

Het bataljon is in febr. 1949 vertrokken naar Indonesië en in oktober 1950 teruggekeerd naar Nederland.

Op de foto is de onderste persoon sld. Verbiest en de bovenste persoon is Ton de Bruyn.

Contact en/of informatie betreffende sld. Verbiest gaarne aan de fam. T. de Bruyn, Havenstraat 9, 2242 LZ te Wassenaar, tel. 01751-16930.

Sobat A. Ouwendijk zoekt de "ondergedoken" sobats van de Militaire Tandheelkundige Dienst uit de jaren 1945-1950. Willen deze personen nu weer voor de dag komen en even een briefkaartje zenden aan dhr. A. Ouwendijk, Lindenhof 96, 5671 GV te Nuuenen, tel. 040-836789.

W.K. Basseliers, Bastmeyer, J.M. v.d. Berg, W.F. Bertholee, v.d. Blom, T.H. Borst, Brink, Broers, Gebroers, J.M. v.d. Burg, A. Clement, P. Dekken, M. Dorsman, S. v. Dijk, W.J.H. Eckstein, A.M. Ekris, J. Elberts, L.F. van Es, J.A. de Groot, H. Hazebroek, J. Henderiks, L. Janssen, H. de Jong, M. Kamphuis, L. v.d. Kerkhof, F.J. Kol, N. Klooster, P. Klootwijk, W. Kopier, G.J. Klopstra, D. Kramer, M. Kramer, Langehorst, T. v. Leer, A.J.F. Loeven, J. v.d. Merwe, H. Molenaar, M. Moor, A. Mulwijk, Okkerman, J.A. Pas, J. Post, K. Roelsen, J.P. Schut, K. Simons, J. Smeets, M.F. Smulders, F.N. Thorn, Vaas, C. Vader, Veenstra, Verbeek, J.F.J. Verdonk, D. Vermolen, M. Voois, M. de Winter, P. Wouters.

REÛNIE

De reünie-commissie van het voormalig bataljon 4-8 R.I. houdt op zaterdag 10 oktober haar elfde reünie in de Prins Bernhardkazerne te Amersfoort. Voor diegenen van genoemd bataljon, die nog geen bericht hebben ontvangen, kunnen inlichtingen verkrijgen onder telefoonnummer 085-452350 t.n.v. dhr. M.B. Niemeijer.

De aanmeldingen dienen te geschieden vóór 1 september a.s.

Reünie 2e Mitr. bataljon

Bovenvermeld Bataljon houdt op 30 september a.s. in de J. v. Nassaukazerne te Harderwijk haar reünie.

Voor diegenen, behoort hebbende tot dit Bataljon en die nog geen bericht hebben ontvangen, worden verzocht contact te willen opnemen met dhr. A.J. Steeghs, Aalsburg 1732, 6602 VE te Wijchen, tel. 08894-20777.

IN MEMORIAM

Met grote oerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Eresaluut aan:

L. Baerends	Bodegraven
J.M. Helder	's-Gravenhage
A.W. Uijlenbroek	Zeist
M. Kultjes	Heumen
G.J.P.P. Wellens	Arnhem
G.G.J. de Riemer	Apeldoorn
C. Klein	Oosterland
P.J. Schelvis	Wijk aan Zee
H.J. Snijders	Vogelenzang

Moge ons oprecht medeleven en de liefde van uw naasten u de kracht geven dit verlies te dragen.

V.B.

DANKBETUIGING

Bodegraven, 23 juli 1992

Het is ons onmogelijk u allen persoonlijk te bedanken. Daarom wil ik u, ook namens mijn kinderen, langs deze weg hartelijk danken voor de overstelpend vele en hartverwarmende blijken van belangstelling en medeleven, die wij uit alle afdelingen van de Vomi hebben ontvangen na het plotselinge overlijden van mijn man. Het heeft de kinderen en mij enorm gesteund en getroost dat u zich allen zo betrokken voelde bij ons grote verlies.

Th.J.M. Baerends-Swolfs

Oud-Indiëgangers bezoeken de luchtmachtbasis Twente

Reeds eerder melden de eerste veteranen zich aan de poort voor een bezoek aan de luchtmachtbasis Twente. Dit was de tweede groep van honderd personen die de verrichtingen van de luchtmacht wel eens van dichtbij wilden zien en dan onder andere omstandigheden dan die we b.v. tijdens de politiole acties hebben meegemaakt. De afdeling Voorlichting heeft voor dergelijke bezoeken een aantrekkelijk programma samengesteld. Na aankomst wordt men namens de Commandant door de Adjudant W.K.A. Heeregrave in de kantine "Noaberschap" welkom geheten met koffie en cake. In zijn inleiding gaat de heer Heeregrave in op het ontstaan van het vliegveld. In 1921 was het nog een stuk heide dat toen door enkele Twentse zakenlieden geschikt werd gemaakt voor de sportvliegerij en pas in 1929 in gebruik genomen als commercieel vliegveld. Vanaf 1931 maakte de KLM gebruik van het vliegveld Twente.

Begin 1940 werd het veld met behulp van de omwonenden omgeploegd maar na de Duitse inval verklaarden deze het tot mil. terrein en begonnen in 1941 met het herstel van het vliegveld. De Duitse nachtjagers opereerden vanaf deze basis en hebben veel slachtoffers gemaakt onder de geallieerde bommenwerpers. In het museum zien we hiervan de stille getuigen.

Na de oorlog begon de wederopbouw. Op 31 maart 1946 werd de vliegbasis Twente officieel opgericht. Met het uitbreken van het Nederland-Indië conflict startte de JVS (Jachtvliegschool) met een volledige vliegeropleiding en wel op de vermaarde Spitfires. Tijdens dit conflict (1948) stapte Twente het straaljagertijdperk binnen met als eerste type de Gloster Meteor. Daarna kwamen resp. de F-86 Sabre (Kaasjager); de F-104 Starfighter en daarna nog de NF-5.

In de jaren tachtig werd een nieuw wapensysteem in gebruik genomen. Op 27 maart 1986 kreeg het 315 squadron zijn eerste F-16 Fighting Falcon gevechtsvliegtuig.

De vliegbasis Twente maakt met 2 squadrons, het 313 en 315, deel uit van de NAVO strijdkrachten en heeft een drietal taken met als doel "Wij houden de vijand van de vrede verre."

Een F-16 kost ongeveer 38 miljoen per stuk en jaagt er in 1½ uur 3500 ltr. ke-rosole door.

Volgens de heer Heeregrave is echt laagvliegen er in Nederland niet meer bij. Hiervoor gaat men naar Canada waar men 5 meter boven de boomtoppen probeert te blijven. Ook het knallen door de geluidsbarrière is boven land verboden maar er is nog wel eens een buitenlander die het eens probeert. Na deze inleiding maakten velen gebruik om vragen te stellen die met kennis van zaken werden beantwoord.

Daarna gaan we met twee bussen de basis op. Onze groep gaat onder leiding van Arjan Dieperink, een "technicus" (vliegtuigmonteur) zoals hij zichzelf voorstelt. Hij doet dit werk als invaller voor Gerda, die wegens ziekte moest afhaken. Wij wensen haar van harte beterschap. Allereerst gaat onze groep volgens het programma, naar de "traditiekamer" (museum). Op de benedenverdieping worden we rondgeleid door de heer E. v.d. Laan een oud-luchtmachtman die dit werk al ruim 10 jaar vrijwillig doet. Volgens programma is onze tijd beperkt maar de heer v.d. Laan kan er volgens mij wel een dag mee vullen.

Bij binnenkomst zie je direct al de resten van de V-1 en V-2 en aan de andere kant Ster (1937) en Lijnmotoren (1934). Verder de resten van een Duitse Focke Wolff 190, een motor van een

Opa is er klaar voor springen maar.

Lockheed P-38 Lightning en in de diverse vitrines een kapotte vliegerlaars, gereedschap, een boordradio, de strookjes zilverpapier en zelfs nog een Engelse vouwfiets die door de parachutisten werden gebruikt.

Op de bovenverdieping van het museum hebben we als rondleider de heer Beltman, oud-gardist van de Prinses Irene met als hobby alles wat met vliegtuigen heeft te maken. Ook hier motoren van de Meteor MK IV-VII en VIII, instrumentenpanelen van de Spitfire, de MK-9 en F-104. Ook een afgeschreven radarsysteem en een cockpit van een F-86 Sabre staan hier opgesteld terwijl vrijwilligers ook de werking van verschillende schietstoelen hier nog kunnen uitproberen. We moeten weer in de bus de basis op. Aangekomen bij de landingsbanen maken 2 F-16 zich gereed om op te stijgen dat met oorverdovend lawaai gepaard gaat. Deze twee gingen netjes achter elkaar de lucht in maar onze andere groep zag er twee naast elkaar starten. Voor piloten, die zich bij het landen op de lengte van de landingsbaan bekijken is er voor de zekerheid een kabel gespannen, die ze met een haak kunnen grazen.

In de Golfoorlog hebben we veel gehoord over de Saddam Husein bunkers waar hij toen zijn vliegtuigen in verborg. Hier noemen we ze Shelters, een bomvrije bunker met een deur van 47 ton waar een F-16 instaat die in deze ruimte geheel wordt onderhouden door een team van 4 à 5 technici. Bij ons vorig bezoek ging de deur dicht en iedereen was blij dat er bij het openen geen storing optrad.

Weer de bus in voor een bezoek aan Hangar 11. Hier kom je in een immense ruimte, mooi schoon en verwarmd. Toen wij er waren stonden er 8 F-16 opgesteld waaraan werd gewerkt. Na 150 à 200 vliegreuren is een F-16 aan de beurt om in 2 à 3 weken geheel te worden nagezien. Ik sprak een dpl. monteur die vertelde dat van zijn 12 maanden diensttijd al zo 4 maanden opgingen aan een specialistische opleiding. Op mijn opmerking dat hij dan nog 8 maanden lekker kon sleutelen was zijn antwoord dat er dan nog wel 1½ maand voor vakantie afmoest.

Wie zij er wat over vakantie - nooit gehad!!!

Voor iedereen is hier veel te zien en ik kreeg de indruk dat ook de dames dit zeer interessant vonden. Arjan had er werk mee om ieder weer in de bus te krijgen maar het werd onderhand koffietijd dus op naar de koffie in het Noaberschap.

Bij de koffie gaf de heer Heeregrave nog een demonstratie over het inpak-

Zo was Johan Lonsain, de inspirator van deze bezoeken gaat met de schaal rond. Op de voorgrond de adjudant W.K.A. Heeregrave met zijn assistente Gerda.

ken van een vlieger, waarvoor een vrouwelijke vrijwilligster zich beschikbaar stelde. We hebben allemaal de ruimte in de cockpit van een F-16 gezien en volgens mij zit je al krap met alleen de korte broek en je shirt aan. Een wollen Jansen en Tilanus, lang model, een vliegeroveral, een plonspak, een anti G-harnas en tot slot nog een parachute met alles er op en er aan. Deze hele zaak wordt met kabels

aan het vliegtuig verbonden waarbij je ingeval van nood geheel automatisch met stoel en al er uit wordt geschoten waarbij je niet moet vergeten je armen en benen bij het lichaam moet houden. Zelfs bij een landing op zee heb je je eigen boot en een vislijn bij je, wat kan je nog gebeuren. Een piloot verliezen is een kostbare zaak want zijn opleiding duurt ongeveer 3½ jaar en kost 2½ miljoen.

Na deze explicatie, die gezien het aantal gestelde vragen zeer de moeite waard was, zouden we in onze eigen auto's onze rondleider volgen naar de onder-officierskantine. Daar ook het personeel de basis verliet ging dit helemaal mis en voor velen scheelde dat in tijd een slok op een borrel. Toch werd hier bij het genot van een glaasje fris of wat anders nog lekker nagepraat over alles wat we die middag gezien en gehoord hadden.

Tot slot werden we door de Adjudant Heeregrave aan tafel genodigd. We hebben genoten van een echt heerlijke rijsttafel.

De voorzitter sprak tot slot een woord van dank tot allen die meegewerkt hebben aan deze geslaagde middag. Een oud-Indiëganger, een noaber uit Oldenzaal, maakte van de gelegenheid gebruik de heren Heeregrave en Dieperink als dank een boeskool lepeltje aan te bieden evenals de Oud-Mariniers die een tegel met het wapen van het Korps mariniers aanboden.

G.J. van der Sluis

De Hoge Kampen 8
8141 VL Heino
Tel.: 05729-2872

Een gedicht

Een moeder van een Indiëganger heeft op 29 december 1950 onderstaand gedicht in het Nieuwsblad van het Noorden laten plaatsen.

Daarvoor heeft het in een soldatenblad gestaan. Vermoedelijk is het door een oud Indiëganger toen op rijm gezet.

*Wij willen naar huis!
Wij willen naar huis,
Want het is hier niet pluis.
Dat kan in een wip
Als we hebben een schip.
Wij vragen, Lieve Heer,
geeft ons de Grootte Beer,
En als dat niet kan,
Dan de Waterman,
is die al naar huis,
Dan de Zuiderkruis,
is die al besteld,
Dan de Oldenbarneveld,
Wij willen ook op ons gemak
Gaarne varen met de Sibajak.
Of over zee komen sprinten
Met de Kota Inten.*

*En houdt u niet van malheur,
Stuur dan nog een keer de Pasteur.
Och, help ons toch vlug uit de nood,
Desnoods met een Conrall-boot,
Want vertrekken wij nu niet gauw
Dan gaan wij uit wanhoop met een prauw
Is er geen geld om die te kopen
Dan komt het er van, dat wij nog gaan lopen.*

*Willen ze ons niet laten gaan,
dan zeggen wij: loop naar de maan!
En we veroveren de Willem Ruys,
Want we willen, zullen en moeten naar huis.
De jongens in Indonesië*

Ingezonden door A. Hoekstra,
J. Bulthuisstraat 23, Hoogkerk.

Een reactie

Een reactie n.a.v. het lezen van een ingezonden brief, welke in de Libelle was geplaatst, door W.G.L. Toppe, die middels o.s. brief weer heeft gereageerd bij Libelle.

Geachte Herma Nijhuis

Een Ere Saluut

Ik wil reageren op de brief "Ik maak me bezorgd over mijn soldaat-zoon", in Libelle nr. 24.

Ik kan volledig begrijpen wat deze moeder voelt, zij krijgt dan ook als dank een doos postpapier.

Haar verhaal doet mij denken aan onze moeders en vaders. Zij hebben ons letterlijk en figuurlijk door de oorlog 1940-1945 gesleept, bombardementen, hongersnood enz. enz.

Na deze oorlog werden ruim 125.000 jongens naar Indië gezonden. Even zoveel ouders zaten toen in de zelfde spanning als mevrouw J.V.W.D.S., echter waren toen de omstandigheden vele en vele malen slechter, geen communicatie, slechts om de zoveel weken een brief, geen hulpverleners en niet onder de vlag van de Verenigde Naties. Duitzen ouders kregen het afschuwelijke bericht, Uw zoon is gesneveld. Daarna kregen ze nog een klap te verwerken, als zij versierde gevels en erebogen zagen bij de jongens die terug gekomen waren, HUN ZOON WAS WEG EN BLEEF WEG.

Hoe mijn ouders deze jaren hebben beleefd, weet ik niet. Daar werd toen niet over gesproken. Maar nu zelf op een leeftijd gekomen met kinderen en kleinkinderen, heb ik spijt dat daar nooit over gesproken is.

Maar afgaande op mijn ervaring en die van anderen moeten het spannende tijden geweest zijn. Met aan het einde van de dag, gelukkig de dominee/pastoor is vandaag niet met het vreselijke bericht gekomen.

Nu zien we het dagelijks nieuws op de T.V. Zij moesten leven van krantenberichten die niet altijd up to date waren en niet volledig, of met gekleurde journaalfilms in de bioscoop.

Zonder afbreuk te doen aan de gevoelens van de echtgenotes en ouders, waarvan hun dierbaren goede diensten verrichten in het kader van de Verenigde Naties, vind ik dat onze ouders zijn

vergeten en dat is in vele gevallen niet meer te vergoeden met pakken postpapier.

Nu kan nog slechts worden volstaan met een groot Ere Saluut aan hen.

Ik denk hierbij aan ons Ere-monument in Roermond.

W.G.L. Toppe, Fl. Nightingalestraat 208, 2286 JT Rijswijk.

REACTIE

In het "Gelders Dagblad" van 30 mei j.l. verscheen o.s. artikel over de film "Oeroeg", een film over Nederlands-Indië van kort na WO 2.

Het artikel sluit af met een opmerking, die ik beledigend acht voor de groep militairen, die kort na de oorlog naar Indië werd gezonden om rust en vrede te brengen.

Het artikel: "Het is zo mooi dat men het boek in het kader geplaatst heeft van de positionele acties. De tijd zou er rijp voor moeten zijn om dat taboe eindelijk eens te doorbreken het taboe over hoe we ons hier gedragen hebben. Wat je te zien krijgt - volgens het scenario - is niet aangenaam. We zijn hier als nazi's tekeer gegaan en dat was vooral zo vreemd omdat veel van de jongens die ze hier als soldaten naartoe stuurden, tevoren bewust hadden meegemaakt hoe het is om "bezet" te zijn. Met executies en alles met racisme als leidraad. En dan doen ze hier - godbeter - hetzelfde. Niks geleerd! Heel goed dat daar nu eindelijk is een film over gemaakt wordt".

Bovenstaand citaat uit "Gelders Dagblad" d.d. 30 mei 1992 is gelicht uit een gesprek dat Pieter van Lierop voerde met Jeroen Krabbé aan zijn medewerking aan de film gebaseerd op een boek van Ella Haese uit 1948 "Oeroeg". Wim H. Schoenmaker uit Ede schreef n.a.v. dit citaat een brief aan de redactie van "Sobat", waaruit hierboven een gedeelte is geciteerd.

Ons inziens behoeft de schandalige uitlating van Krabbé geen nadere commentaar. Een ieder oordele voor zichzelf.

N.a.v. bovengenoemde uitlating van J. Krabbé bereikten mij een aantal telefonische opmerkingen van Sobats uit den lande. De meest gehoorde suggestie luidde: Laten we de premiere van deze film, die ons opnieuw denigreert, eindelijk eens massaal protesteren. In enkele kranten werden reeds afgekeurde commentaren op de beledigende uitspraken als ingezonden brief opgenomen. Persoonlijk acht ook ik deze uitspraken in hoge mate beledigend en getuigend van ongemotiveerde vijandigheden t.o.v. de oud-militairen Indiëgangers.

J. Zwaan

Veteranendag

Van de veteranendag, op 17 juli j.l. in de Johannes Postkazerne te Havelte gehouden, had ik mij persoonlijk meer voorgesteld.

De advertentie, door de Minister van Defensie eind mei j.l. in de dagbladen geplaatst, sprak duidelijk van veteranendagen voor Oudmilitairen Indiëgangers, waarbij het programma staat in het teken van de band tussen krijgsmacht en de Indiëveteranen.

Alle hulde voor de organisatoren en de plm. 2500 medewerkers van de op 18 juli d.o.v. gehouden Open-dag Koninklijke Landmacht, maar om de veteranendag als voor-oefening en als try-out te bestempelen, gaat mij echt een beetje te ver. Waar de veteranen al niet goed voor zijn!

"Om een aantal doelgroepen te vrijwaren van het gedrang in de mensenmassa, is gekozen voor een voor-opendag op vrijdag. Een soort try-out voor genodigden, gekoppeld aan de landelijke samenkomst voor veteranen. We willen een feestje bouwen voor achtduizend Indië-veteranen" aldus de plaatselijke krant van Steenwijk, bij monde van de majoor J. Kleiker. Helaas heb ik het, en met mij vele oud collega's het niet als een "feestje" mogen ervaren. Tussen de niet veteranen kon je, helaas, je ex-kameraden, sobats, waarmee je in Indië gediend hebt, niet terugvinden!

Uit de brief van de minister ter Beek aan de deelnemers van de Open Dag voor veteranen d.d. 7 juli j.l. wordt met geen enkel woord gewag gemaakt dat ook niet veteranen op de "OPEN-DAG VOOR VETERANEN" welkom waren. Overigens was de dag, jammer genoeg, niet als reünie bedoeld.

Later in de morgen werd, op verzoek van vele veteranen, door middel van een omroepinstallatie, verschillende onderdelen naar bepaalde opvangpunten verwezen.

Misschien hebben op die punten oud-sobats elkaar gevonden en is voor vele Oud-militairen Indiëgangers, de veteranendag alsnog geslaagd te noemen. Het lijkt mij toe dat de Minister het met de veteranen goed heeft voorgedraaid, doch de organisatie die opzet niet heeft begrepen of dit naast zich heeft neergelegd. De Open Dag heeft radio en t.v. gehaald! De veteranendag, hoe goed ook door de minister bedoeld, is "afgegaan"! Een onderkenning van de bovenste plank wat deze militairen in hun Indië-periode hebben moeten ondergaan.

Fred Hooisma - 1e Cie. Tandheelkundige Troepen 7 December Divisie.

Het artikel "De sobats van de Genie" in SOBAT nr. 22 van april 1992 riep toch weer wat herinneringen op:

Wij zaten met een sectie brencarriers voor in de colonne, die oprukte vanuit Kepandjen, toen wij bij de in het artikel genoemde brug aankwamen. We hadden nogal wat last van de mitrailleur, die boven op de berg stond opgesteld. Aangezien de voertuigen niet verder konden, zou de infanterie te voet de brug oversteken en lopend oprukken naar Wlingli. In afwachting van de infanterie werden de drie brenschutters van onze sectie aan de overzijde tegen de berghelling geposteerd, samen met de helpers.

Eén bren recht voor de brug en de andere links en rechts daarvan op de sawahdijkjes. Terwijl wij daar lagen, kwam de in het artikel vermelde tropische regenbui. We hadden geen droge draad meer aan ons lijf. Nadat de infanterie op weg was gegaan richting Wlingli, werden wij teruggetrokken. Het was toen al een niet ongevaarlijke klus om van het wegdek van de brug weer op de oever te komen, omdat de kali zo gestegen was. Ik herinner mij, dat ik mijn bren in het water gedompeld heb om de modder er een beetje af te spoelen. De genie kwam toen om de ballybrug te leggen. In mijn album

vond ik nog 2 foto's, waarvan de één in ieder geval de betreffende brug toont met een deel van de ballybrug. Een deel van de colonne, waaronder ook onze brencarriers, is toen daarna een stuk terug gereden en via een andere route door de bergen in het zuiden langs de Indische Oceaan (de ondergaande zon zag je in de verte in de zee weerspiegelen) opgerukt naar Wlingli. De volgende dag hebben wij via deze route vrachtauto's begeleid naar Malang, waar zij jerrycans benzine

moesten gaan ophalen. Zodoende passeerden wij op 23 december 1948 deze door de genie gelegde brug. Een mooi stukje werk!

A.A.G. de Kom, 's-Gravensande, Ost. Cie 4 G.R.G.

Wat de redactie niet weet van foto's, is de naam van de fotograaf. Zo werden over de Genie foto's afgedrukt afkomstig van sobat J.J. aan het Rot, legernr. 26.01.29.207. Ere wie ere toekomt. Bij de sectie krijgsgeschiedenis zijn honderdduizenden foto's, waarvan de makers en de herkomst niet meer te achterhalen zijn. Als u foto's bezit, deze beschikbaar stelt aan ons blad, probeer dan de naam van de fotograaf er bij te vermelden. Bij voorbaat dank.

Draaginsigne Gewonden voor mannen die offers brachten

Waardering voor Indiëgangers

Op vrijdag 3 april 1992 werd aan de sobats D.J. Bolderman, Zonnestein 209, 3332 NZ te Zwijndrecht en G.L. Meijer, Oudeland 168, 3335 VJ te Zwijndrecht door de burgemeester, de heer D. Corporaal in het gemeentehuis (de Raadzaal) om 10.00 uur het Draaginsigne gewonden uitgereikt. De heer Bolderman is op 19 maart 1946 door snipervuur gewond geraakt, toen hij zich op de waranda van de bungalow van de 5e compagnie 1-8 R.I. te Klender, Java bevond.

De heer Meijer is een ongeval overkomen tijdens het vervoeren van personeel baboes en koelies in Ned. Indië op 6 september 1947.

Als gevolg hiervan raakte betrokkene gewond; hij verloor daarbij een vinger van de rechterhand.

Dhr. A. Klop kreeg het Draaginsigne Gewonden uitgereikt op 24 juni 1992. Het insigne werd hem opgespeld in het gemeentehuis van Boven-Hardinxveld door burgemeester B. van Wouwe. De heer Klop vertrok op 28 februari 1948 met de "Volendam" naar Indië. Hij maakte deel uit van de verbindingstroepen. Bij een motorongeluk liep hij een tropische virusziekte op met de naam "Van der Scheerkoorts." Uit handen van burgemeester J. Broekhuis van de gemeente Hendrik Ido Ambacht ontvingen op dinsdag 14 juli 1992 de sobats A. Alderliesten en J.F. Geer het Draaginsigne Gewonden. Beide heren werden in 1949 bij afzonderlijke gelegenheden gewond toen hun patrouilles werden beschoten.

"Het mag dan wel lang geleden zijn" sprak burgemeester Broekhuis, "dit

neemt niet weg dat degenen die destijds hebben gevochten voor de vrijheid van Nederlanders, Indische Nederlanders en Nederlands-Indiërs, waardering verdienen.

Door de burgemeester van Hengelo, de heer W. Lemstra, werd op 16 juli 1992 het Draaginsigne gewonden, ingesteld door de Minister van defensie, uitgereikt aan de sobats G.J. v.d. Laak, P.B. de Lizer en A.J.M. Revenboer. Hij zei, dat het goed is dat de regering haar respect en waardering uitspreekt voor mensen die zo lang het vaderland hebben gediend en er offers voor hebben gebracht.

De heer P.B. de Lizer is inmiddels 71 jaar en als Nederlander afkomstig van het eiland Java, al waar hij een Japans vuurpeloton overleefde. Hij diende als beroepsmilitair bij het voormalig KNIL en werd gewond toen de Jappen begonnen te vuren op de groep krijgsgevangenen. In 1956 werd hij gerepatriëerd naar Nederland.

Boekbespreking

Nederlands-Indië 1940-1945, in kort bestek door S.A. Lapré RMWO.

Voor mij ligt het boek dat geschreven is door onze VOMI-vriend S.A. Lapré, RMWO. Mij is gevraagd daarover een recensie te schrijven. Ik ben echter geen recensent van professe en voel mij daarvoor eigenlijk niet competent. De vraag is bovendien of ik, gelet op de inhoud, wel voldoende objectief kan zijn.

Belangrijker voor mij is echter het gezichtspunt van waaruit een oordeel zou moeten worden geveld.

Het boek heeft geen literaire pretenties en naar die maatstaf kan het dan ook niet worden beoordeeld.

Hoewel het boek zich met historische feiten en data bezig houdt zou ik het ook geen geschiedkundig werk willen noemen. Ook die maatstaf zou ik niet als uitgangspunt willen nemen.

Evenmin kan het worden beschouwd als een vlammend protest in de trant van Emil Zola's "J'accuse".

Zoals ik het boek zie, wordt daarin op een beschaafde, welhaast bescheiden manier de aandacht gevraagd voor het lot van bepaalde groepen landen/of rijksgenoten in de genoemde periode. Aandacht ook voor hun moed, hun vaderlandsliefde en hun opofferingsgezindheid.

Het lot dat L. heeft willen belichten is dat van een aantal duidelijke herkenbare groepen.

Die groepen zijn:

- de KNIL-militairen die na de capitulatie de strijd voortzetten.
- de burgerbevolking en het verzet dat zij pleegden, ongeacht hun landaard.
- de zin van het optreden van de KNIL- en KL-militairen.
- het lot van onze Molukse strijdmakers.

Daarnaast wordt nog enige aandacht besteed aan de oorzaken en gevolgen van het optreden van Westering en Abdul Aziz in hun poging om iets te redden van federatieve structuur.

Het zou te ver gaan om een samenvatting te geven van de door L. beschreven gebeurtenissen. Een paar citaten wil ik u echter niet onthouden. Daarbij valt te onthouden dat Ned.-Indië op 8 maart 1942 capituleerde. "Het was 9 augustus 1942 en de strijd was ten einde. In handen van de vijand waren nu 2 officieren, een aantal onderofficieren en soldaten en enkele dorpschouwen. Na een reeks mishandelingen en verhoorden werden allen onthoofd".

"Op 7 juni 1943 werd de radja Bakerbessy van Wai in hechtenis genomen. Hij weigerde de uitgestoken Neder-

landse vlag van zijn huis neer te halen. Hij werd met zijn hele gezin, van 7 personen, ter dood gebracht".

"Serg. H.F. Voss wilde sterven met de Nederlandse driekleur om zijn schouders. Zijn verzoek werd toegestaan. Een blinddoek wees hij af en toen men op hem begon te schieten riep hij luidkeels: Leve Hare Majesteit de Koningin. Voss was Surinamer van geboorte."

Als je deze geschiedenissen leest dan dringt zich automatisch de vraag op of een straat, een plein of een plaquette de gedachten aan deze "helden" levend houdt, dan wel of hun daden van vaderlandsliefde onder het puin van een koloniale hetze zijn begraven.

Voor wat de zin van het optreden van de KNIL- en KL-militairen is geweest moge ik verwijzen naar de toespraak van L. elders in dit nummer.

Blijft tenslotte de kwestie van de komst van onze Molukse strijdmakers naar Nederland.

"Op het moment dat de Zuidmolukse militairen voet hadden gezet op Nederlands grondgebied, werd hen medegedeeld dat zij waren gedemobiliseerd...."

Een gerechtelijke procedure om het ontslag ongedaan te maken eindigde met de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep dat het beroep niet ontvankelijk was "omdat de klager (de KNIL-militair) geen militair ambtenaar - in de zin van de Militaire Ambtenaren Wet 1931 - was geworden." Dit gelezen hebbende schaamde ik mij diep.

Had de wetgever in 1931 er enige weet van dat deze situatie zich zou voordoen? Had het beroep op die wet met recht en gerechtigheid te maken? En als we de definitie van de Nederlandse overheid lezen van het begrip "veteraan" dan zijn wederom de Zuidmolukse KNIL-militairen daarvan uitgesloten.

Wij, oud-militairen Indiëgangers, zullen hun loyaliteit jegens het Koninkrijk der Nederlanden evenwel niet vergeten.

Het boek van S.A. Lapré, RMWO, zie ik als plaatsvervangend voor de naam van een straat, van een plein, van een plaquette. Het is een eerbetoon aan landgenoten, maar ook aan rijksgenoten, voor wie de begrippen "vaderland", "recht en gerechtigheid" en "vrijheid" niet loos waren, maar de moeite waard om voor te strijden.

Het boek zou door allen, die onze zaak een goed hart toe dragen, moeten worden aangeschaft, opdat de offers zoals in dit boek beschreven niet zullen worden vergeten.

Het is te verkrijgen bij de heer Lapré

persoonlijk. Zijn adres is Hamburgerweg 35, 3851 EG Ermelo, tel. 03417-51328.

Kees de Lang:

"Vertel nog eens over de oorlog" "Oorlogsherinneringen van een onderwijzer."

Uitgave van drukkerij/Uitgeverij Loevestein/Almkerk, 1991.

ISBN.90 800326 4 6. Prijs f 29,95, 109 pagina's. Ingehaaid. Formaat 20x30 cm.

Een interessant boek. Eigenlijk een biografie, zij het enigszins geromantiseerd.

Het verhaal begint met de jeugd van de auteur, C.B. de Lang, (Kees) uit Gorcum. Zijn relaas geeft een goed beeld van het leven in de jaren dertig e.v. voor een jongen, geboren in de jaren '20, crisis en oorlogsdreiging, en een jongeman gedurende de bezettingsjaren (1940-1945), schoolavonturen, onderduik en oorlogsgebeurtenissen. Kortom het relaas van een oorlogsjeugd met al zijn spanningen, gevaren en bizarre gebeurtenissen.

Het biografisch verslag wordt onderbroken door een soort verzetsbiografie (drie hoofdstukken) van de Gorcumse verzetsman Marinus Spronk, (1900-1944). Deze geslaagde "hagiografie" illustreert tegelijk een belangrijk stuk verzetsgeschiedenis in Ven rondon Gorcum. Ongeveer op twee derde van dit, door de bank genomen, boeiende oorlogsboek wordt ons land bevrijd en de hoofdpersoon van dit werk, die in het frontgebied tussen noord- en zuid Nederland, tijdens de laatste oorlogswinter vele spannende momenten beleefde, weer teruggeworpen in het "normale" burgerleven.

Kees de Lang meldt zich, als zoveel jonge mannen in die tijd, als oorlogsvrijwilliger. Hij werd in Engeland tot militair opgeleid. met verve vertelt De Lang over de harde training in Schotland (Glasgow) en de daaropvolgende opleiding van de eerste lichte dienstplichtigen in Nederland (1946).

De auteur vertrekt met de 7 dec. Divisie naar Nederlands-Indië. Sober maar levendig verwoordt De Lang zijn wervervardigheden in het Indië van de politieke actie's (1946-1949). Een relaas dat door duizenden van zijn lot- en tijdgenoten als zeer reëel zal worden herkend.

Het boek eindigt met een schets van de problemen die de meeste oud-militairen-Indiëgangers beleefden na hun terugkeer in de Nederlandse samenleving, waarbinnen waardering en begrip voor de inspanningen en inzet

van de oud-strijders in Indië, ten enenmale ontbraken.

Ondanks alle tegenslagen en tegenwerking slaagde De Lang, zoals de meesten van zijn oud-sobats, er tenslotte toch in zijn plaats in de, de oud-Indiëgangers vijandige Nederlandse burgermaatschappij, te vinden. Het gehele boek kan worden gekwalificeerd als een exemplarisch relaas over de lotgevallen van een zwaar door oorlog en revolutie getroffen, verkeerd begrepen en onjuist beoordeelde, generatie.

J. Zwaan

Open Dag KL '92 Havelte 17 juli 1992

Even een terugblik op de Open Dag Indiëveteranen van 17 juli j.l. Omdat de Johannes Post kazerne in Havelte te vinden is en daardoor binnen de provincie Drenthe ligt, heeft VOMI Drenthe zich beschikbaar gesteld om het landelijk VOMI gebeuren daar te promoten.

Met veel elan is dit gebeurd. Er zijn heel wat contacten gelegd, waar we nog veel van verwachten. We hebben deze dag ook een 25tal nieuwe leden mogen inschrijven. Het hadden er altijd meer kunnen zijn natuurlijk, maar ook een 25 stuks is toch altijd mooi meegenomen.

V.O.M.I. - LIED

*Door dienst voor het vaderland
Gaan wij nu hand in hand
Wij trokken toen ten strijde
Voor land en eer: om te bevrijden*

*Nu is onze taak gedaan
Hoeven wij niet alleen te staan,
Nu horen wij bij elkaar
Voor 'n helpende hand: een goed
gebaar.*

*Wij zijn steeds bij elkaar
Als Vomi-vrienden onder elkaar,
Blij dat wij dit saam kunnen doen
Met vrienden van nu en toen.*

*Sluit aan als goed soldaat
Uw vrienden zijn ermee gebaat.
't Is een eer om bij de Vomi te zijn
Zing mee: dit is het refrein:*

*O Vomi van heel Nederland
Wij gaan steeds hand in hand,
Al worden we dan ook wat grijs:
Wij raken nimmer van de wijs.*

Muziek: W. Houtvast
Tekst: G. Soetekouw

Draaginsigne gewonden

Het gebeurt niet vaak dat een zaal te klein is en een aangrenzende zaal bijgetrokken moet worden en dat een huwelijksplechtigheid bijna vertraging oplep. De oorzaak daarvan: het uitreiken van het Draaginsigne Gewonden aan Gerrit Soetekouw, sociaal contactman van de Vereniging Rivierenland. Het begon met burgemeester Franssen van de gemeente Wijchen, die een werkelijk magistrale speech had, die we moeilijk helemaal kunnen weergeven gezien het ruimtegebrek. Daarom een aantal passages: "het Draaginsigne is ingebed in het door de regering opgezette Veteranenbeleid en dat beoogt in materiële, maar vooral ook in immateriële zin meer aandacht te geven aan de Veteranen, aan een grote groep mensen, die vanaf de Tweede Wereldoorlog offers hebben gebracht voor Nederland." "Het is bedoeld om alsnog respect en waardering te betonen aan diegenen die onder vaak zeer moeilijke omstandigheden offers hebben gebracht... om aandacht en maatschappelijke erkenning van een groep mensen, die terecht ervaren hebben, dat ze lange tijd vergeten, misschien zelfs miskend zijn geweest.

lange tijd is die groep doodgezwegen, de Veteranen zijn weggedrukt, ze kregen weinig aandacht en begrip. Er leeft terecht ergernis bij hen over de wijze, waarop achteraf de geschiedschrijving en de beleving van vele medelanders aankijkt tegen het Nederlands optreden in Nederlands-Indië. De Veteranen van nu hebben hun plicht gedaan en meer dan dat, de uitreiking van het

Draaginsigne is de oplossing van een ereschuld."

Na deze rede (de bovenstaande passages zijn maar een klein deel!) speelde de burgervader het Draaginsigne op, waarna het VOMI-lied uit volle borst werd gezongen. Daarna hield onze afdelingsvoorzitter, Harry van Tuil, nog een toespraak. Hij schetste Gerrit als een markante figuur, die door zijn enthousiasme z'n mede-bestuursleden wel eens tot wanhoop brengt, gedreven door de idealen van de VOMI. Ook schonk van Tuil aandacht aan de nagelaten betrekkingen van de sobats, die niet terugkeerden. Zij kijken op afstand toe naar deze plechtigheden, hebben daar geen deel aan. ook de graven van hun dierbaren liggen op grote afstand, laten wij hen nimmer vergeten. Gelukkig kunnen we constateren dat steeds meer gemeenten er toe overgaan straatnamen naar gesneuvelde sobats te noemen. We zullen er niet voor demonstreren, maar menceer de Burgemeester, als uw vogel-, planten- en bloemennamen zijn uitgeput, dan geven we dit idee uw gemeente graag in overweging. Als VOMI danken wij u voor deze prachtige ontvangst en niemand had beter kunnen verwoorden wat ons Indië-Veteranen beweegt dan u in uw toespraak gedaan hebt.

Na afloop van deze plechtigheid was er in het nabijgelegen Sterrebos nog een zeer geanimeerde receptie.

De Burgemeester van Wijchen speldt het draaginsigne gewonden op het rever van Gerrit Soetekouw.

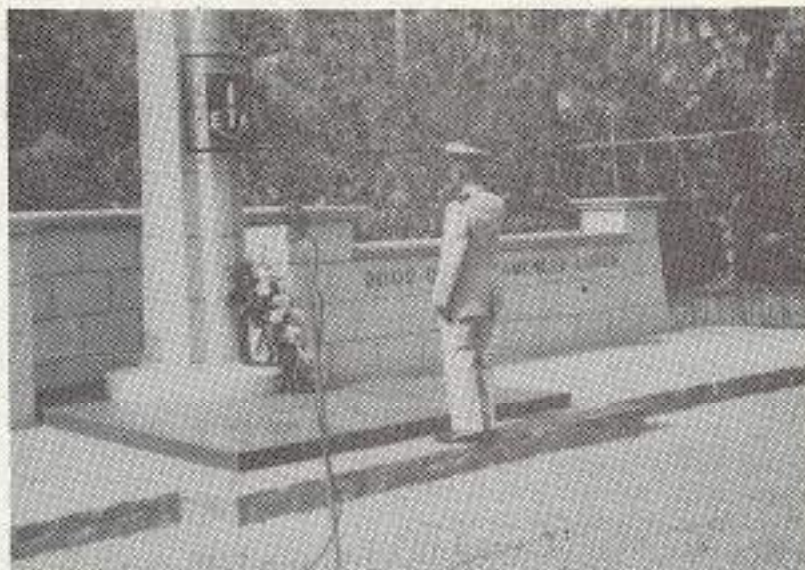

Een militair tandtechnisch laboratorium in de tropen

3

Het was een blij weerzien toen ik mijn collega O. in een kamponghuisje ontdekte. Hij bleek niet stilgezeten te hebben. Ik moest stom verbaasd hebben gekeken toen ik in een "rommelkamertje" een hoekje ontdekte waar een tafeltje met een krukje waaraan O. zat te werken. Op het tafeltje gipsmodellen, opstellingen, ter reparatie gebrachte gebitten en andere en het voor ons onmisbare spirituspitje. Er werd gewerkt! Het bleek dat nog een tandarts van onze compagnie zijn leger in Soemedang had opgeslagen.

In Soemedang, waar wij gedetacheerd werden bij de 3e Hp V.A., konden wij, voor het eerst na de eerste positionele actie, weer werken. Al spoedig zaten wij dan ook weer midden in de drukte. Alhoewel wij in tegenstelling tot onze behuizing in Tjiandjoer nu in een kamponghuisje moesten werken, konden wij ons, ja moesten wij ons, in de omstandigheden schikken. Buiten onze normale werkzaamheden hadden wij nog een, voor ons nog niet plaatsgevonden bezigheid. Wij, Oosterveen en ik, moesten om beurten zo om de 4 à 5 dagen voor het hospitaal wachtkloppen. Gelukkig behoeften wij niet in ons eentje te staan, want anders zou het wel eens bloedlink kunnen worden als er echt iets aan de hand zou zijn. Voor ons vertrek naar Indië was alles zo snel in het werk gegaan dat ons geen wapenkennis was bijgebracht. Wij hadden een geweer, maar daarmee geschoten hadden wij nog nooit, laat staan met een ander wapentuig.

Ondanks de vele vijandelijkheden rond de stad, hebben wij een goed bestaan in Soemedang gehad.

Maar zoals meestal, als je net aan plaats en omstandigheden gewend gaat raken, moet je weer inpakken en verhuizen. Ruim een maand waren we in Soemedang gelegerd geweest toen het bericht van overplaatsing kwam. Voor vervoer moesten wij zelf zorgen. Wij kregen een wagen, naar ik meen een zogenaamde troepencarrier met chauffeur tot onze beschikking. Deze reis was het geluk niet met ons want op de dag dat wij vertrokken regende het zo geweldig, dat toen wij in onze nieuwe standplaats Garoet aankwamen, wij tot onze ontsteltenis moesten ontdekken dat bijna onze gehele gipsvoorraad bedorven was. En wat doet een tandtechnicus zonder gips? Het bleek het begin van de ellende. In het Centraal magazijn in Batavia bleek geen gips aanwezig te zijn. Ook aan tanden, kiezen, kunstthars en vele andere noodzakelijke materialen bleek een groot gebrek te zijn. Wij trachten met de middelen die wij hadden te redden wat er te redden viel. We hebben moeten knoeien en ons in alles moeten behelpen. Maar ondanks alles probeerden wij, je moet niet vragen hoe, door te werken.

Ondanks onze gipsperikelen hebben wij in die tijd in een maand een record geslagen. Maar ten lange leste moesten wij, door gebrek aan alles, onze werkzaamheden staken.

Na ongeveer een maand kwam er uitkomst en werd ons 60 kg gips, 40 stel tanden en kiezen en 4 porties kunstthars, waarvan de gebitten gemaakt werden, geleverd.

Maar dat was ook weer van korte duur. Op een gegeven moment moesten wij onze tandartsen berichten dat wij absoluut geen werk meer konden aannemen.

Het wachten was op materiaal, voldoende materiaal!

Wij hebben getracht voor onze collega's militairen te doen wat in ons vermogen was om te doen. Juist nu wij in een prachtig huis gelegerd waren, een grote kamer als laboratorium hadden, goede werktafels (gestunte bureaux) en een afzonderlijke "gipstafel", was ons tanden- en kiezenkastje leeg. De afgedruken konden nog worden gegoten, de modellen in de articulator gezet en gebitten worden gerepareerd. Dat was wat wij toen nog konden doen.

Uit mijn bewaard overzicht uit die tijd blijkt dat wij, althans ons team, na met de Nieuw Holland op 27 november 1946 in Batavia aangekomen te zijn, na eerst in Batavia bij een particuliere tandarts te hebben gewerkt, vanaf 21 maart tot 29 juli 1947 in Tjiandjoer, van 2 augustus tot 7 september 1947 in Soemedang en vanaf 1 november tot 28 september 1949 in Garoet hebben gewerkt.

In ons team zijn, buiten Oosterveen - tot 26 februari 1949 - en ik, mijn collega's Herman de Rooy vanaf 22 september 1948 tot 8 april 1949 en Cees Verwer vanaf 1 tot 14 mei 1949 als techniekwerker werkzaam geweest. Zelf ben ik op 21 maart 1947 in Tjiandjoer begonnen en op 28 september 1949 in Garoet, na aflossing door enkele "vrijwillige" techniekers, geëindigd.

Wij hebben gewerkt voor de tandartsen:

Kraal, Van Dijk, Peters, Witkop, Van Wingerden, Voorthuis, Backer, Herweijer, Oostenbrink, Visser en Mast.

De tandartsen wisselden vaak van plaats en waren korter onder de wapenen dan wij als dienstplichtigen.

Het leek mij aardig om de namen te noemen; namen, vooral van de tandartsen die bij velen onzer nog herinneringen zullen oproepen.

In die periode zijn door ons 127 volledige bovengebitten, 55 volledige ondergebitten, 641 gedeeltelijke gebitten, 314 reparaties en 66 zogenaamde overzettingen gemaakt, waarbij 2569 tanden en 2724 kiezen werden gebruikt.

Na september 1949 zijn wij, als compagnie, uit alle delen van West Java, ter repatriëring in Bandoeng bijeengebracht en vandaar nog enkele weken in Batavia ondergebracht, waarna wij op 24 december 1949 met de Waterman huiswaarts keerden. Wij kwamen op een koude winterdag, op 15 januari 1950, in Rotterdam aan en werd ons thuis een feestelijk welkom gegeven. Ik herinner mij nog de met vlaggen versierde straten met voor de deur het bord met daarop "Welkom Thuis".

U weet daar denk ik ook wel van.

Maar als je dit schrijft, moeten je gedachten onwillekeurig uitgaan naar hen die dit welkom niet mochten meemaken. Onze kameraden, Sobats, die in feite voor een verloren zaak! hun leven hebben gelaten en in Indonesië of elders begraven zijn.

Ik hoop in een volgende "Sobat" nog twee artikeltjes te plaatsen die als herinnering aan onze tijd in Indië doorgebracht, misschien voor u, als lezers, aardig zijn om te lezen.

Fred Hooisma

Neut: "Ik kon hier wel effies binnestapen om me holle kies te laten vullen."

Taaie: "Wees verstandig, Neut, bewaar die liever voor de Welfare verstrekkingen."

soziale
VERENIGING
VOM

Australië vergeet ook

In de late avondurtjes kwam ik al "zappend" op Discovery Channel terecht, midden in een documentaire over de rol van de Aboriginals - de oorspronkelijke bewoners - van Australië in de strijd tegen de Jappen. Hoewel bewapend, maakten ze geen deel uit van het Australische leger en moesten ze de Japanners van de kusten weren. Het bleek, dat ze ook veel vluchtelingen uit Indië geholpen hadden, die daar strandden met bootjes of met noodlandende vliegtuigen. Eén van hen had van Koningin Wilhelmina een onderscheiding ontvangen.

Ze hadden veel bombardementen van de Japanners moeten doorstaan en hun schade was groot geweest aan mensen en materieel. Officiële erkenning bleef nadien uit.

Een commissie is uiteindelijk aan het becijferen geslagen hoe groot een passende beloning na zoveel jaren zou moeten zijn. De uitkomst ligt ergens tussen de 100.000 en 700.000 pond.

Het rapport ligt nu al vijf jaar in de kast!

Wie zich aan een ander spiegelt.....

W.V. Rooij

soziale
VERENIGING
VOM
andere
bij
te
staan

Terima Kassih Banjak

En nu.... ditte

Vanwege de vele copy die wij van de verschillende Verenigingen en leden mochten ontvangen, waar de redactie uiteraard zeer verheugd en blij mee is, is het helaas niet mogelijk om alles in dit nummer op te nemen. Mocht u iets missen, wees dan niet teleurgesteld. Dit zal echter worden opgenomen in Sobat nr. 25.

Het betreft deze keer drie stukken:

1. "Waarom vaar ik naar Indië?"
2. "Een "krijgs"-gevangene in een verander(en)de wereld"
3. "Sobat tua"

Redactie

Neut: "Komp er nog es wat fan demobelesere?"

Taaie: "Met Kersemis Neut, met Kersemis!"

Taaie: Se segge in den Haag dat we nog effe mottle wachte op ons gewonden-insigne.

Neut: Geeft niks taaie - onze categorie 'wacht zonodig' nog veertig jaar!

Op 28 mei 1991 verzond ik de aanvraag (driemaal gewond geweest).

Op 8 februari 1992 ontving ik een bericht over 'vertraging'!

Er zijn ongetwijfeld veel aanvragen binnen gekomen en ik heb alle begrip dat al deze aanvragen enige tijd zullen vergen.

Maar moet dat nu echt zo lang duren?

(Adres bekend)

Reünies

De 7e Hp V.A. houdt op 9 sept. 1992 haar 2 jaarlijkse reünie in de Mauritskazerne te Ede, alwaar wij in 1947 zijn opgekomen. Ja, dat bestaat nog steeds. Wij zoeken nog een stuk of vijf sobats. Bestaat sgt. Tak nog? (Uit-hoorn) We zitten al aan de 115 man en vrouw. Laat eens wat van je horen! Inf. Ph. Meershoek, Mandarijnstraat 42, 2564 SZ Den Haag, tel. 070 - 3250487.

Het 432e Bat. Inf. (7-1 R.I.) gaat haar 8e reünie houden in de Joh. Postkazerne te Havelte. Tijdens deze reünie zal aan een 37tal personen alsnog het Ereteken voor Orde en Vrede worden uitgereikt. De uitreiking zal gedaan worden door de Lt. Generaal b.d. dhr. J. Tjassens. Verder zal er een krans gelegd worden bij het van Heutz monument in genoemde kazerne ter herdenking van de gevallen vrienden in de Indië-periode 1946-1951. De reünie wordt gehouden op 2 okt. a.s. Inlichtingen te verkrijgen bij de secr. dhr. R. Grit, Balloo no 90, 9458 TD te Balloo, tel. 05924-1361, of bij dhr. Plantinga, voorzitter reüniecommissie, tel. 0590593949.

Op woensdag 7 oktober a.s. houdt het **7e Bat. Grenadiers, 431e Bat. Inf.**, zijn vijfde reünie - 1e lustrum - in de Oranjekazerne te Schaarsbergen. Vanaf 10.00 uur ben je daar van harte welkom. Opgave door overmaking van f 16,00 op bankrekening 900187662 t.n.v. J. Hummel, G.R.G. 432 Bat., Bondsspaarbank te Groningen, giro-nummer van de bank: 310031. Inlichtingen te verkrijgen bij J. Hummel, Pop Dijkemaweg 84a, 9731 BH te Groningen, tel. 050-410009, secr. Reünie-comm.

Reünie van oud O.V.W.-ers Engeland - Schotland 1940-1946

Voor onze reünie van oud Oorlogs Vrijwilligers zoeken wij leden van de KM-KL-KLu, welke tussen 1949 en 1946 hun opleiding ontvingen in de Engelse en Schotse trainings centra, dan wel bij de diverse staven geplaatst zijn geweest.

Wij zoeken de mannen van de Maryhill barracks - Catterick - Wrottesleypark Wolverhampton - de MP-ers van Birmingham - ITC Brentwood - Aldershot - O.C.T.U. groepen - de vrouwen en mannen van het HQ Sussexgardens - Westbourne Street. Sutherlandhouse Marloesrd. Kensington Londen en voorts allen die hun opleiding kregen

in de diverse kampen over Engeland en Schotland verspreid. Wij houden deze reünie op 10 oktober a.s. in de Bernhardkazerne aan de Barchman Wuijterlaan te Amersfoort (5 min. NS-station). Inlichtingen: Burg. Sterkplein 5, 3244 BA Nieuwe-Tong, tel. 01875-1447.

Reünie III R.I.

De reüniecommissie van III-1 R.I. laat u even weten, dat de reünie zal worden gehouden op 24 oktober a.s. in de J.W.F.kazerne te Assen. Noteert u alvast deze datum, om zo'n belangrijke dag niet te gaan missen.

Op zaterdag 10 oktober a.s. treedt 4-8 R.I. (de glatiks) voor de elfde keer weer aan in de Prins Bernhard tangsi in Amersfoort. Amersfoort, want daar kwamen ze in 1946 als jonge broekjes onder de wapens. Ze doorkruisten West-Java en kwamen in 1950 weer terug naar Nederland, maar moesten helaas 13 bataljons-leden op menteng-Poeloe achterlaten. Dus 46 jaar nadat ze in 1946 opkwamen, en dat voor de 11e keer, dat moet wat bijzonders worden! Inlichtingen bij S.H. Joling, tel. 036-5323878.

Reünie Kennemer Bataljon

Het O.V.W.-Bataljon, 2-4 R.I., houdt op zaterdag 31 oktober een reünie in de Kol. Sixkazerne, kabelweg 25 te Amsterdam. Inlichtingen te verkrijgen bij L. Visarius, Wingerd 45, 1944 NB te Beverwijk, tel. 02510-39438.

8v.a.

Van de reüniecommissie hebben wij bericht ontvangen dat op 18 september de tweejaarlijkse reünie gehouden zal worden. Helaas niet op onze vertrouwde "Knobbel" waar onze herinneringen liggen van 1946 toen wij als "broekjes" van 19 en 20 jaar opkwamen en nog niet wetende dat wij naar Indië gestuurd zouden worden. Na de laatste reünie zijn er vele van ons lid geworden van de VOMI, dit mede door de propaganda die jullie gemaakt hebben, de laatste die lid geworden is van Zuid-Holland-Noord is Arie van Mourik door Floor Noteboom op zijn 40 jarige trouwdag 4 juli, dus 8 VA leden volg Floor zijn daad als je contact heb met een oud 8 VA artillerist maakt hem lid!

Zoals jullie in de laatste Sobat hebt

kunnen zien op pagina 8 tot 11 is er de laatste maanden een enorme aanwas geweest van onze vereniging, helaas heb ik niet veel 8 VA sobats kunnen ontdekken, wel heb ik bij de verzending van Sobat B. Schuiling ontdekt dus vermoed toch wel dat er thans 50% van de afdeling lid zijn. Voor mij is het moeilijk om hier achter te komen wie er lid zijn van de diverse VOMI verenigingen of ik zou de gehele ledenlijst van VOMI nederland moeten napluizen. De mededeling van het overlijden van Dirk Langendijk en Jaap Jonkman is reeds in Sobat vermeld, helaas niet het overlijden van de echtgenote van onze commandant mr. L.W. Sluyterman van Loo.

Daar onze Sobat 6 maal per jaar uitkomt heb ik dan ook Dirk verzocht mij op de hoogte te houden van het "Wel en Wee" van de afdeling zodat ik dat dan kan plaatsen in de Sobat.

Jannes Ausma

Oude sobats weer bijeen

Reünie B Cie 4-9 R.I.

Op 3 juni j.l. kwam de B. Cie weer bijeen. Dit keer in de Jan van Nassaukazerne te Harderwijk.

Ook nu waren er weer nieuwe gezichten, waaronder pioniers die in onze periode in Solo en Klaten het gevaarlijke werk moesten verrichten. Een belangrijk onderdeel op zo'n dag is het denken van onze gevallen en degenen die ons in latere jaren zijn ontvallen. Onder daverend applaus werd bij het binnenkomen ook weer begroet ons oud Compie's commandant majoor "Pa" Zijlstra met zijn vrouw. Reeds in de tachtig, wil hij deze dag niet missen.

Het mag ook niet onvermeld blijven dat onze oude sobat Dick Visser weer in ons midden was. Dick heeft ons in vroeger jaren vaak verstedeld doen staan van zijn goochelkunsten. Hij was het nog niet verleerd, gezien zijn korte show, die hij nog even ten beste gaf, helaas kwam de diaserie "uit oude albums" van ondergetekende niet helemaal uit de verf. Oorzaak: het niet goed donker kunnen krijgen van de zaal.

Jan Makkink had zich die dag beschikbaar gesteld om alles in goede banen te leiden. Hij heeft zich dusdanig van zijn werk gekweten, dat hij de titel van spreekstalmeester kreeg toebedeeld.

Een kernachtige toespraak van de oud-pelotonscommandant, de heer J. Cam-

ping, is ook al een vast onderdeel van deze dag.

Tenslotte wil ik namens de B Cie. heel veel dank brengen aan al degene van de Jan van Nassaukazerne die zich hebben ingezet bij het welslagen van deze dag, in het bijzonder majoor Brons voor de prettige manier van samenwerken.

Mochten er nog sobats zijn die betrokken waren bij de B Cie. en geen bericht hebben ontvangen, bel dan even 05427-24981.

Jammer dat er nog steeds enkele jongens zijn die iedere keer weer verstek laten gaan.

Het was weer een hele fijne dag, de B Cie. waardig en hopelijk weer tot over twee jaar.

Ben J. Waanders, Haaksbergen

Onderscheidingen

In sobat van juni 1992 verscheen het bericht aangaande de twee onderscheidingen voor de sobats Zeeuw en Jerphanion. Welnu, deze 2 dienstmakers zijn bijzonder trots op de onderscheidingen en wel de Zilveren Ere-medaille in de Orde van Oranje Nassau, afgekort de EMZ. Allereerst gaat onze dank uit aan alle autoriteiten die ons, na een voordracht van de "ouwe sobats" het "groene licht" gegeven hebben voor deze bijzondere onderscheiding, waarbij een extra dank je wel op z'n plaats is voor onze man van de Sociale-commissie, dhr. Victor C. Bridié. Op 7 december 1982 ontvingen wij de Divisie-Legpenning uit handen van de toenmalige kommandant van de 1e Divisie "7 December" de Generaal-Majoor A.P.A. van Daalen en dat was voor ons al een grote gebeurtenis. Juist daarom was de verrassing op de verjaardag van onze Koningin des te groter toen wij de medaille in zilver ontvingen. Zowel in Den Haag als in Rhooon (gem. Albrandswaard) was het een plechtige gebeurtenis met een bijzondere entourage die een overweldigende indruk op ons heeft achtergelaten. Dank aan de Minister van Defensie, de kommandant van de "7-December Divisie", ook dank aan de burgemeesters Van Den Haag en Rhooon, de VOMI en oud-strijders van onze Divisie ook dank voor alle bloemstukken, telegrammen en brieven en kaarten en dank aan de stads- en streekbladen met fraaie foto's. U allen hebben ons zeer verrast en wij zeggen u daarvoor hartelijk dank.

Simon Zeeuw

Bijeenkomst 5-6 R.I. te Roermond

Op zaterdag 23 mei '92 hield het voormalig bataljon 5-6 R.I. of tewel "De Zwarte Panters", te Roermond een bijeenkomst in verband met de onthulling van een nieuwe gedenkplaat ter nagedachtenis van de gesneuvelde kameraden.

Onder zeer grote belangstelling, ca. 450 oud-strijders met hun echtgenoten, waarbij veel familieleden van de gesneuvelde kameraden, waren naar Roermond gekomen om de onthulling mee te maken. Na veel toespraken werd de gedenkplaat onthuld door de voorzitter van het reünie-comité. Dhr. in de Kleef vertegenwoordigde de familieleden van de gesneuvelde vrienden. De Nederlandse driekleur die er

werd gebruikt, was die uit de tijd dat er contact werd gemaakt met de toenmalige T.N.I. te Djatisrono op Midden-Java.

Op dezelfde dag werden er in Indonesië op het Ereveld Tjandi te Semarang op alle graven van de gesneuvelde kameraden bloemen gelegd door 2 ex Zwarte Panters. Dit werd gedaan door de heren P. Balmakers uit Tilburg en H. Nolten uit Geleen. Tevens werd door hen een krans gelegd bij het monument. Beiden waren diep onder de indruk omtrent de verzorging en het onderhoud van het Ereveld en zijn vol lof over het werk van de oorlogsgravendienst, getuige bovenstaande foto's.

A. v.d. Wetering

Verenigingsnieuws

Vereniging Drenthe en Groningen

Allereerst even Roermond. De bus is geregeld, iedereen weet waar hij op moet stappen en zij die de kosten voor de reis al hadden overgemaakt, zullen inmiddels dit bedrag wel weer terug ontvangen hebben. Ook dit jaar heeft het Min. van Defensie gemiddeld ons gratis naar Roermond te moeten vervoeren. Wij wensen u een goede dag toe.

Ook dit jaar gaan we weer een echte Veteranendag houden. De voorbereidingen zijn al in volle gang. Wanneer de eerste informatie hierover u nog niet per brief heeft bereikt, dan zit het er aan te komen. Het wordt weer de Johannes Post kazerne in Havelte en zal plaatsvinden op vrijdag 9 oktober 1992. Deze datum is al definitief met de kazerne geregeld en u kunt dit gebeuren al vast een plaats in uw agenda geven.

Heeft u nog suggesties voor deze dag, brengt u ze dan z.s.m. ter informatie bij het secretariaat.

De vakanties zijn verder inmiddels wel zo'n beetje voorbij. We hopen dat u van de mooie zomer heeft kunnen genieten.

De eerste bestuursvergadering is al weer geweest en in september hopen we met alle regiobesturen weer bij elkaar te komen in Hoogeveen. Vervolgens komt dan al weer de veteranendag op 9 oktober en zo zitten we al weer helemaal in het werk voor het komende winterseizoen.

U weet toch wel, dat nieuwe leden nog steeds van harte welkom zijn?

Probeer nog eens een ouwe "sobat" over de streek te trekken.

J. Plat

Vereniging Vomi Overijssel

Herdenking van de gevallen in de Japanse oorlog en de Bersiap tijd

Op zaterdag 15 augustus 1992 zal in Zwolle de herdenking plaats vinden aan de gevallen uit de Japanse oorlog en de daaropvolgende Bersiap periode.

In 1992 is het 50 jaar gelden dat op 8 maart 1942 Ned. Indië capituleerde voor Japan.

Om 16.30 uur komt men bijeen in het dienstencentrum De Terp, Rade-wijnstraat 1 te Zwolle.

Om 18.45 uur vertrekt men naar de Turfmarkt alwaar men zich opstelt

voor een korte stille tocht naar het Monument in het Terpelkwijkpark.

Hier zullen de slachtoffers uit Ned. Indië worden herdacht en daarna, tijdens het defilé, kunnen bloemen bij het Monument worden neergelegd.

Oud-Indiëgangers, die deze plechtigheid willen bijwonen, zijn bij deze uitgenodigd.

Herdenking van burgers en militaire slachtoffers in Zuid-Oost Azië gevallen in de periode 1941-1949

Op 15 augustus 1992 des morgens om 11.00 uur worden de slachtoffers herdacht bij het Indië-monument in het Blijdensteinpark te Enschede. Gelegen aan de Boulevard 1945, achter het voormalige Textielmuseum, omgeving Espoortstraat en Marthalaan.

Oud-Indiëgangers die deze herdenking willen bijwonen zijn bij deze uitgenodigd.

het Monument is per bus bereikbaar van Station Enschede richting Glanerbrug. Lijn 50 of 51 (uitstappen bij het bejaardenhuis "Martha-oord").

Namens het bestuur Stichting Gevallenen in Zuid-Oost Azië 1941/1949.

Herdenking bij het Nationaal Monument in Roermond

Op 7 september zal de jaarlijkse herdenking van onze gevallen plaatsvinden bij ons monument in Roermond. Zoals u weet heeft het ministerie van Defensie bussen beschikbaar gesteld voor het vervoer naar Roermond.

Voor degenen die zich b.v. door vakantie niet tijdig hebben opgegeven kunnen zich in verbinding stellen met de Stichting Dienstverlening Veteranen, tel. 030-333311, Maliebaan 83, 3581 CG Utrecht.

Programma Vomi-Overijssel

Zoals u weet is het nog steeds mogelijk u op te geven voor een bezoek aan de luchtmachtbasis Twente. Het bezoek op 15 september 1992 is meer dan volgeboekt. Opgave is nog mogelijk voor het bezoek in maart/april 1993.

Vereniging Vomi - De Veluwe

Ermelo. In samenwerking met de Bond van Wapenbroeders organiseerde onze vereniging wederom een gezellige middag op 26 mei j.l. in de Generaal Spoorkezerne te Ermelo. Met dank aan beide besturen hebben vele sobats genoten van deze middag en de uitgebreide rijstmaaltijd. Na een gezellig sa-

menzijn werd ons een aangeklede rijstmaaltijd "in stijl" voorgeschoteld, met heerlijke gerechten, zeer smaakvol geserveerd op een manier een legerplaats, die de naam van generaal Spoor draagt, waardig. Veel dank daarvoor aan Kasco, hofmeester en personeel namens alle sobats. Tafelpresident Henk van Gunst gaf aan het begin en eind het woord aan de vlootpredikant v.d. Born, die met echtgenote mee aanzat, voor zijn vertrek enkele dagen daarna, naar Cambodja, ter begeleiding van de V.N.-soldaten van alle gezindten. In zijn toespraak proefde ik hierin een solidariteit van mensen naar de tropen met mensen uit de tropen. De tachtig deelnemers, moeten dunkt mij door zo een manifestatie toch zeker het gevoel meenemen dat men niet vergeten wordt door de jongere generatie, in niet geringe mate bewerkstelligd door onze Vomi.

Delft. Met een kleine solidariteitshefving voor de bustocht, zag het bestuur van Vomi-De Veluwe kans om de leden een fantastische dag op reis te bezorgen met een zeer uitgebreid bezoek aan het legermuseum op 9 juni j.l. Met een gezellige kop koffie vooraf in de kantine had men van 11.00 uur af tot 15.30 uur ruim de tijd om alle bezienswaardigheden te bezichtigen. De ingerichte en met smaak samengestelde tropententoonstelling bezorgde menigeen een terugblik op de tijd in de tropen doorgebracht. Iedereen, ook de dames in het gezelschap waren vol lof over deze reis, temeer daar iedereen mocht doen waar hij zelf zin in had, Delft bekijken, de Princenhof, de grote kerk en zelfs uitgezakt, bij ijs en bier, onder een parasol, op de grote markt zitten, lui te wezen onder carillonklanken. De terugreis door Hollands drevén over Gouda/Schoonhoven via Lekdijk was een prachttocht. Het zou geen dag uit zijn geweest, ware het niet dat in Renswoude een welgevulde dis ons stond te wachten, waar iedereen met smaak aan meedeed. Uit de deelnemers werd na afloop dan ook een welgemeend dankwoord gesproken voor deze voortreffelijke dag.

Via de op- uitstapplaatsen Ede-Apeldoorn-Vaassen-Epe-Harderwijk en Ermelo koerde iedereen voldaan huiswaarts.

Woudenberg. Een reünie, wat eerder in de tijd, nl. op 13 mei, van het 5e Bataljon GRG, gehouden in Hotel Schimmel in Woudenberg, si voor mijzelf een extra gebeurtenis om even op terug te komen, temeer daar velen van het 5e Bat. tevens Vomi-lid zijn. Het organisatiecomité had deze bijeen-

komst van 10.00 vm. tot 19.00 uur weer voortreffelijk geregeld. Dank hiervoor aan het adres van de heren Schepers, v.d. Velden, v. Gelderen, Scholten, Weijkamp en anderen. De dodenherdenking vond plechtig plaats, tezelfdertijd gepaard gaande met een kranslegging op de erevelden op Java. Twee gewondenmedailles werden in bataljonskring uitgereikt aan o.a. J. de Pont door v. Opstal. Een mooie dag met drie nieuwe leden voor de Vomi. Henk Riemsdijk, 1e Cie & Bat. GRG.

Vomi-Rivierenland

Op 1 juli j.l. heeft Vomi-Rivierenland haar eerste lustrum gevierd. Gast sprekers waren de heren S.A. Lapré, RMWO en J. Dijkema, voorzitter van Vomi-Nederland. De toespraak van de heer Lapré ging voornamelijk over de achtergronden van onze strijd toen. Een korte vrije weergave van zijn toespraak volgt hieronder.

Na de gebruikelijke begroeting en inleiding stelde de heer Lapré o.m. dat de komst van de Nederlandse militairen naar Indië niet zinloos is geweest, zoals velen nu wel willen doen geloven. De situatie van 350 tot 400 duizend Nederlanders was zeer precair en zij moesten voor hun leven vrezden. KNIL en KL samen hebben er voor gezorgd dat het leven van die vele duizenden is gespaard en die zijn daar tot op de dag van vandaag dankbaar voor. De periode die wordt aangeduid als de "bersiap-periode" is voor veel van die Nederlanders nog steeds een nachtmerrie. De komst van de Nederlandse troepen was een regelrechte bevrijding. Voor de geschiedenis is het belangrijk te weten dat in 1942 een overeenkomst is getekend, die bekend is onder de naam "Civil Affairs Agreement". Nederland behoorde tot de ondertekenaars. In deze overeenkomst werd vastgelegd dat de betrokken landen hun koloniale gebieden na de nederlaag van Japan OP EEN ORDELIJKE BASIS naar zelfstandigheid zou voeren. De rede van HM Koningin Wilhelmina van 7 december 1942 was daarvan een uitdrukking. Dit hield in, dat het gezag eerst moest zijn hersteld. Wetende dat het Nederlandse gezag door de Japanners was weggevaagd en dat alle Nederlanders in kampen waren ondergebracht, was te voorzien dat er een gezagsvacuum zou ontstaan als Japan onverwacht zou capituleren. Generaal Mac Arthur had daarom 10 divisies, d.w.z. 150 tot 200 duizend man achter de hand, om Nederlands-Indië ordelijk te bezetten en het Nederlandse gezag te herstellen. Het belang-

rijkste deel van Nederlands-Indië werd onverwacht echter niet aan het operatie-gebied van Mac Arthur toegewezen maar aan de South East Command (SEAC), dat onder Engels bevel stond. Mac Arthur was hierover woedend omdat de Engelsen in het geheel niet voorbereid waren deze taak te vervullen. Hij noemde dit zelfs de grootste blunder uit de 2e wereldoorlog.

In plaats van een ordelijke gezagshandhaving werd het na de Japanse capitulatie een grote chaos. Dit had meerdere oorzaken. De Japanners hadden door de internering van alle Hollanders elk gevoel voor het Nederlandse gezag proberen te elimineren. Dat is niet helemaal gelukt, maar het gezagsvacuum was er wel een gevolg van. Bovendien hadden de Japanners systematisch, via luidsprekers op de hoeken van de straten, geprobeerd de Indonesiërs te indoctrineren met de "Beweging van de drie A's", d.w.z. Japan, leider van Azië; Japan, verdediger van Azië; Japan licht van Azië. Zoals te verwachten was, had de gedachte van "Azië voor de Aziaten" een aantrekkingskracht voor veel jonge Indonesiërs. Daarbij komt nog dat de Japanners zich niet of slechts zeer ten dele aan de capitulatievoorwaarden hebben gehouden. Zij hebben grote hoeveelheden wapens aan de Indonesische jeugd overgedragen. Deze wapen-overdracht is, zo niet veroorzaakt dan toch wel gestimuleerd door de rede die de Engelse Generaal Christison in Singapore hield. In die rede ontkende hij met zoveel woorden het Nederlandse gezag. Voor de ontwapening van de Japanners (en dus ook voor het herstel van het Nederlandse gezag) stuurde hij tenslotte Brits Indische troepen naar Nederlands-Indië en die stonden helemaal niet loyaal tegenover het Nederlandse gezag te herstellen.

Engeland was daarenboven militair helemaal niet voorbereid om in een dergelijk groot gebied de orde te herstellen. Ook hadden ze dat wel gewild. Maar aan die wil ontbrak nogal wat. Al met al waren de gevolgen desastreus. De aan de Indonesische jeugd overgedragen wapens kwamen niet alleen bij de georganiseerde vrijheidsstrijders terecht, maar ook bij de Daroel Islam en vele losse rampokkende benden, die zich met de wapens in de hand wilden verrijken. De beruchte "bersiap-periode" brak toen aan en een combinatie van "vreemdelingenhaat" en "plunderziekte" betekende een aanval (bersiap aanval) op de blanken (Hollanders), maar ook op de Chinezen, die in het algemeen vrij welvarend waren. Het KNIL probeer-

de te redden wat er te redden was, maar was niet bij machte dat alleen te doen. Veel landgenoten hebben hun bevrijding dan ook pas daadwerkelijk ervaren toen de Nederlandse troepen verschenen.

Wat de Nederlandse troepen KNIL en KL tezamen voor die honderdduizenden hebben betekend is de uitzending van toen dubbel en dwars waard geweest. De heer Lapré sprak daarover, mede namens zijn vrouw en de andere landgenoten die de bezetting van Japan (en de bersiap daarna) hebben overleefd, zijn dank uit en hij bracht een bijzonder eerbetoon aan "onze" Generaal S.H. Spoor en zijn vrouw, mevr. H.T. Spoor-Dijkema.

Zijn toespraak werd aandachtig aangehoord en de feiten die hij naar voren bracht hebben menige "veteraan" een hart onder de riem gestoken.

Vereniging Rivierenland - Oost Gelderland

Op 1 juli waren we met ruim 220 deelnemers tesamen in de Kumpulan Bronbeek, waarover u elders in deze Sobat een uitvoerig verslag aantreft. Op 10 juli kreeg onze sociale contactman, Gerrit Soetekouw, het Draaginsigne Gewonden. Ook daarover meer op één der vorige pagina's.

Inmiddels is ook een oproep uitgegaan aan alle leden om deel te nemen aan de herdenking bij het Nationaal Indië-Monument in Roermond.

Bijeenkomst regio Arnhem

Op 3 juni j.l. was het dan zover. De eerste bijeenkomst van de Regio Arnhem in het P.M.T.-gebouw te Schaarsbergen-Arnhem ging van start. Ca. 30 personen waren die middag aanwezig. En onder het genot van een kopje koffie was er al meteen een gezellige sfeer. Na wat korte toespraakjes, van dhr. van Tuil, voorzitter, dhr. van Haalen, coördinator regio's en dhr. Kortlever, één die zich bezig hield met klaverjassen, rummy-kup of een gezellig babbeltje. En natuurlijk werden weer oude herinneringen opgehaald.

De algemene indruk, was dat deze middag zeer geslaagd was. De aanwezigen, waaronder enkele bestuursleden, hebben zich zeer goed vermaakt, zodat de organisatoren hiermee graag door willen gaan. De plannen zijn om in september a.s. weer een gezellige middag te organiseren. De leden binnen de regio Arnhem krijgen tijdig bericht.

J. Gosselink-v. Wagenveld

Vereniging Vomi Noord-Holland

Na de mededeling in Sobat van juni j.l., dat vrij vervoer zou worden verstrekt aan deelnemers van de herdenking in Roermond op 7 september a.s. besloten wij na ontvangst van de officiële regeling, deze in verkorte vorm aan al onze leden toe te zenden. Door middel van een antwoordstrook kon iedereen zich aanmelden of hij voor vrij vervoer (eventueel met partner) in aanmerking wilde komen.

Op dit moment zullen vanuit Noord-Holland 235 personen naar Roermond gaan. Voor ons een bewijs dat vrij groepsvervoer zeker wordt gewaardeerd binnen onze vereniging.

In de komende Sobat willen wij u onze plannen voor bijeenkomsten in de komende maanden melden. U kunt dan zelf opgeven welke bijeenkomsten u wilt bezoeken.

Het ledental groeit goed, maar kan nog meer groeien als ieder lid nu eens een nieuw lid zou willen aanbrengen.

Van 435 leden hebben wij de contributie ontvangen, van 25 leden is de contributie nog niet binnen. Deze leden ontvangen wel een Sobat, dus hopen wij nu dat zij alsnog zullen betalen op giro nr. 497667 van Vomi Noord-Holland te Haarlem of dat zij Han Harmsen bellen onder tel. 023-240010 als zij geen lid meer willen blijven

L. van Maris, Nieuw-Vennep

Vereniging Zuid-Holland Noord

Op 3 juni j.l. hadden we onze jaarvergadering in de Alexander kazerne in Den Haag. Deze werd bezocht door ongeveer 100 leden, deels vergezeld door hun echtgenotes. Ook waren, zoals gebruikelijk, bestuurders aanwezig uit de ons aangrenzende regio's en van het Hoofdbestuur Vomi-Nederland. Het was een zeer geanimeerde vergadering, die in verband met opname in het ziekenhuis van onze voorzitter, werd voortgezet door onze vicevoorzitter Ben Weijs.

De voorzitter werd namens de vergadering een telegram gezonden, met de wensen voor een spoedig herstel.

De notulen van de vorige algemene ledenvergadering, het jaarverslag van de secretaris over 1991, het verslag van de penningmeester en de balans per 31 december 1991 alsmede de rekening van Baten- en Lasten over 1991 werden allen goedgekeurd.

Ook de begroting voor het jaar 1992 werd goedgekeurd.

Voor de kascommissie 1992 werden de leden Zwetsloot en Kuipers gekozen en als reserve lid de heer Rombouts.

Bij het agendapunt bestuursverkiezing

moesten we afscheid nemen van onze bestuurders Hans Rausch en Jack de Wit. Zij vinden dat hun bestuursfunctie niet meer is te combineren met de functies die zij bij Vomi-Nederland hebben, resp. het verzorgen van ons blad Sobat en de Filmdienst. Wij danken hen voor hun inzet voor onze vereniging en wensen hun veel succes met het vele werk dat zij doen voor Vomi-Nederland.

Onze voorzitter Bert werd weer voor een nieuwe periode herkozen en de interim-penningmeester Wim Topée werd gekozen als penningmeester.

De lunch, nu eens geen rijsttafel, was door het personeel van de kazerne weer goed verzorgd en werd door allen met smaak verorberd.

Na de lunch gaf Jack de Wit een demonstratie met een z.g.n. Videokanon. Mede door het feit dat de zaal niet goed was verduisterd en de getoonde films te lang duurden, werd deze demonstratie maar matig geapprecieerd. Hierna werd nog een gezellige loterij gehouden.

Om 15.30 uur werd de vergadering gesloten, waarna nog een aantal aanwezigen een tijdje gezellig aan de bar bleven hangen.

De leden van onze afdeling worden verzocht adreswijzigingen en overige mutaties te zenden aan onze secretaris Jannes Ausma, Lisztstraat 117, 2551 TC Den Haag en niet aan het Hoofdbestuur Vomi-Nederland.

De toezending van de bestelde stropdassen en badges heeft vertraging ondervonden door ziekte van de beheerder van de goederen van de Sociale Commissie. Gelukkig is inmiddels de heer Huigen weer uit het ziekenhuis ontslagen en zijn de dassen verzonden. Reizen naar de herdenking op 7 september a.s. in Roermond worden door het Ministerie van Defensie geregeld. Degenen, die zich reeds hebben opgegeven bij onze secretaris (Ausma) behoeven niets te doen. Zij krijgen t.z.t. bericht waar zij in de bus kunnen stappen.

Degenen die alsnog mee willen, dat mogen ook niet leden zijn, moeten de courant goed in de gaten houden, want daarin zullen advertenties verschijnen hoe zij dienen te handelen. Dus hebt uVnog Sobats die geen lid zijn, neem ze mee naar Roermond en probeer ze alsnog lid te maken van de Vomi.

Zoals u reeds onder ons Memoriam hebt kunnen lezen is onze voorzitter Bert Baerends overleden. Ons bestuur heeft nu drie vacatures en de Soc. Commissaris, Fred v.d. Meer heeft te kennen gegeven om te stoppen, dus zijn we dringend verlegen om een aantal goede bestuurders. Indien u

bestuurlijke ervaringen hebt of goed thuis bent in de sociale- of ambtelijke en/of militaire wetgeving geeft u dan op bij onze secretaris Ausma voor een bestuursfunctie, want wij met z'n drieën kunnen onmogelijk een vereniging van ruim 500 leden goed runnen. Ook wij worden een dagje ouder.

Het bestuur Zuid-Holland Noord

Zuid-Holland Zuid op excursie naar legerplaats Oirschot

Veel voorbereidend werk werd door het Bestuur Zuid-Holland Zuid verricht voordat op 15 mei j.l. 300 Vomi-leden met hun echtgenote of partner, verdeeld over 6 bussen en bij schitterend mooi weer, op weg konden gaan naar de legerplaats Oirschot. Besprekingen met de Commandant, Kolonel van Geest, met leden van de Staf ten einde in goed onderling overleg alles in goede banen te leiden; het versturen van uitnodigingen aan 700 leden, het registreren in volgorde van binnenkomst van aanmeldingen, het vaststellen van de diverse opstapplaatsen, het helaas doch onvermijdelijk moeten afwijzen van aanmeldingen boven de maximum vastgestelde capaciteit van 300 personen en tussendoor afvragend of het geheel op die dag zal slagen.

Intussen ligt de 15e mei al weer enige maanden achter ons. Terugblikkend op deze dag mag worden vastgesteld dat het een zeer geslaagde dag is geworden. De organisatie in Oirschot was perfect, vanaf het moment van binnenkomst, met muziek gebracht door de eigen Legerplaatskapel, het bracht de nodige sfeer, 's middags een goed bereide maaltijd in gezellig ingerichte ruimten, kortom de gehele verzorging die dag was in één woord geweldig en iedereen was het er over eens dat het deelnemen aan deze dag zeer de moeite was. Ook de Static show verzorgd door de Legerplaats trok veel belangstelling en wederom bleek dat men in Oirschot niets aan het toeval had overgelaten. Opmerkingen zoals "Wanneer komt er weer zo'n dag?" geven weer dat de stemming er goed in zat.

Een hoogtepunt die dag was de uitreiking door landelijk voorzitter J. Dijkema van het Draaginsigne voor Gewonden aan Vomi-lid H. van Horsen uit Gorinchem. Temidden van zoveel Sobats Oud-Indiëgangsters was dit voor onze vriend van Horsen ongetwijfeld een bijzondere gebeurtenis die niet alleen op hem doch op alle aanwezigen indruk maakte. De voorzitter J. Dijkema liet deze uitreiking vergezeld gaan van een gloedvolle toespraak.

Veel meer nog zou over deze dag geschreven kunnen worden, doch beper-

Uitreiking Draaginsigne.
V.l.n.r. mevr. v. Horses, H. van Horses, J. Dijkema, G. de Jong.

ken wij ons tot dit beknopte verslag. Vanaf deze plaats willen wij Kolonel van Geest, Commandant van de Legerplaats Oirschot, de Staf en alle medewerkers dank zeggen voor de perfecte organisatie, de warme ontvangst, de verzorging gedurende die dag, kortom **HET WAS GEWELDIG!** Dank namens de 300 deelnemers(sters) en ook dank namens het bestuur Vomi Zuid-Holland Zuid.

H.C. Clasquin

Zuid-Holland Zuid

Nationale herdenking te Roermond op 7 september a.s.

Eind juni j.l. hebben alle leden in Zuid-Holland Zuid een uitnodiging ontvangen met mededelingen omtrent de Nationale Herdenking te Roermond. In deze brief staat vermeld dat de "Veteranenpas", die ons misschien een extra vrij vervoer zou opleveren er helaas nog niet is en ook nog geen definitief besluit van het Ministerie van Defensie over een eventuele tegemoetkoming in de buskosten. Op een mogelijk besluit konden we niet wachten, omdat de organisatie voor het bestuur weer veel tijd zal vergen en bussen vroegtijdig moeten worden gereserveerd. Bij het uitgaan van de genoemde brief had deze reservering reeds plaats gevonden, nl. 2 bussen en 1 optie. Nadat deze brief was uitgegaan is er bericht gekomen dat het Ministerie van Defensie de buskosten naar Roermond zal vergoeden. Het juiste bedrag is op dit moment nog niet bekend. Omdat Zuid-Holland Zuid, behalve de reeds gereserveerde bussen, een regeling met de Legerplaats Oirschot heeft

kunnen treffen om op weg naar Roermond aldaar een lunch te gebruiken, worden de Vomi-leden in Zuid-Holland Zuid verzocht de richtlijnen te volgen die in de ontvangen uitnodiging vermeld staan. Degenen, die zich reeds aangemeld hebben of dit alsnog zullen doen, worden verzocht het vastgestelde bedrag ad f 20,- per persoon te betalen via de ontvangen acceptgiro. Om organisatorische redenen is het ondoenlijk om de vastgestelde kosten met de tegemoetkoming in de reiskosten, zoals door het Ministerie van Defensie aangekondigd. Zuid-Holland Zuid zal ervoor zorgen dat iedereen die zich aanmeldt voor 7 september a.s. en f 20,- betaalt of dit reeds gedaan heeft, de tegemoetkoming in de reiskosten terug ontvangt. Dit zal direkt ná 7 september gebeuren. Het bestuur Zuid-Holland Zuid rekent op het begrip en de medewerking van haar leden om aan dit verzoek gevolg te geven. Deze maatregel was nodig om verwarving en het door elkaar lopen van regelingen te voorkomen. Wij hopen dat velen op 7 september a.s. naar Roermond zullen gaan om de jaarlijkse Nationale Herdenking bij te wonen.

Ekscursie naar de legerplaats Oirschot
In Sobat nr. 23 stond vermeld dat in de volgende Sobat-nummer op een uitgebreider verslag van de ekscursie naar de legerplaats Oirschot op 15 mei j.l. kon worden gerkend. Dit verslag treft u elders in uitgave nr. 24 aan.

Vorbereiding filmkontaktbijeenkomsten seizoen 1992/1993

Het bestuur Zuid-Holland Zuid is vol-

op bezig met de voorbereidingen hiervan. Voorlopige vaststelling van tenminste 7 à 8 bijeenkomsten op verschillende plaatsen staat op papier, nagegaan wordt welke zalen beschikbaar zijn en op welke data. Er wordt naar gestreefd om de film-kontaktbijeenkomsten zoveel mogelijk 's middags te houden. Vooral ook omdat de meesten van ons inmiddels de 65 gepasseerd zijn.

In het Sobat nr. 25 hopen wij met een definitieve opgave te komen op welke plaatsen en data de filmkontakt bijeenkomsten gaan plaats vinden.

Afdeling Zeeland

Als deze "Sobat" in uw brievenbus valt zijn weer enige weken verstreken dat wij naar Kumpulan Bronbeek zijn geweest. De opkomst was zeer bevredigend en de rijsttafel voortreffelijk. 108 Leden en partners waren aanwezig, dat zoveel zich voor deze dag hadden aangemeld bewijst dat de onderlinge band steeds hechter wordt, en dat is zeer verheugend.

Voor de busreis Roermond op 7 sept. '92 is voldoende belangstelling. We vertrekken met twee volle bussen naar onze jaarlijkse herdenking bij ons Nationaal Indië-monument in Roermond, persoonlijk bericht van vertrektijden volgt.

Onze afdelingspenningmeester dhr. J. de Neef heeft zijn functie per 1 juli '92 overgedragen aan dhr. P. van Boven, Rooseveltstede 63-20, 4463 GR Goes, tel. 01100-20670.

Sedert het verschijnen van de Sobat nr 23 hebben zich 6 nieuwe leden aangemeld, zie de Ost-Cie in dit blad. Ik heet hen allen namens het bestuur van harte welkom als lid van onze afdeling.

J. Kloet

Vereniging Noord-Brabant West

Ons bestuur heeft het najaarsprogramma vastgesteld. Zoals in het voorjaar hebben we weer gekozen voor Breda, Zevenbergen en Roosendaal.

Bijeenkomst in Breda

Op maandag 14 september 1992 in de zaal Doornbos, Abdijstraat 26, aanvang 13.30 uur. Onze filmdienst is besproken en zal een paar films vertonen over onze tijd uit het voormalig Ned.-Indië en een filmpje over het Indonesië van nu.

Bijeenkomst in Zevenbergen

Op dinsdag 13 oktober 1992 in de zaal Aarts, Stationsstraat 37, aanvang 13.30 uur. Op deze middag zal dhr. T. Lentz een lezing cq "praatje" houden over de laatste ontwikkelingen in het kader van het veteranenbeleid.

Bijeenkomst in Roosendaal

Op dinsdag 10 november 1992 in de zaal 't Trefpunt, Kade 4, aanvang 13.30 uur. De invulling van deze middag moet nog nader besproken en georganiseerd worden.

Deze bijeenkomsten bieden u en uw echtgenote/partner de gelegenheid oude vrienden te ontmoeten tijdens een gezellig samenzijn. Ook uw vrienden Oud-Indiëgangers, die (nog) geen lid zijn van onze vereniging, zijn met hun echtgenote/partner van harte welkom op deze bijeenkomsten.

Voorts zal op alle bijeenkomsten een loterij of iets dergelijks worden georganiseerd waarbij zoals gewoonlijk diverse prijzen gewonnen kunnen worden. Mocht u nog contact hebben met de vrienden van uw oud-legeronderdeel en ingeval ze nog niet op de hoogte zijn van het bestaan van onze vereniging, wijs hen op het belang van onze vereniging en maak hen vooral attent op ons verenigingsblad "Sobat", waarin we verhalen kunnen lezen over onze tijd in de "Oost" en tevens kennis kunnen nemen van de Vlaatste ontwikkelingen inzake het veteranenbeleid. Er zijn in West-Brabant nog vele Oud-Indiëgangers die nog geen lid van onze vereniging zijn, die vanwege één of ander misverstand of ongenoegen hun lidmaatschap hebben opgezegd, wel ons bestuur is altijd bereid te luisteren naar onze makker van vroeger. Sinds onze algemene ledenvergadering op 2 april 1992 in Bosschenhoofd zijn reeds 24 nieuwe leden onze vereniging Noord-Brabant West komen versterken. Zowaar een mooi resultaat en dank aan hen die daaraan hebben meegewerkt. Laten we met zijn allen op de ingeslagen weg voortgaan.

P.J.M. Looyen,
sekr. Vomi Noord-Brabant West

Vereniging Noord-Brabant Oost

Op 30 juni j.l. hadden we in Berkel-Enschot in de Regio Tilburg op een hete namiddag een bijeenkomst voor leden en niet leden. De opkomst was niet optimaal, maar er melden zich toch ca. 20 nieuwe leden en dat resultaat mag er zijn.

De bijeenkomst stond onder leiding van onze nieuwe voorzitter en als sprekers waren aanwezig de heren Lentz, vertegenwoordiger Vomi-Nederland in het Veteranenplatform, en Bridié, voorzitter Soc. Commissie Vomi. Er was ruimschoots gelegenheid tot het stellen van vragen en die waren er dan ook voldoende. Dhr. De Wit, Vomi-filmdienst, draaide een film over "tempo doeloe."

Op 20 juli j.l. waren de voorzitter en secretaris aanwezig in het gemeentehuis van Eindhoven, alwaar door locoburgemeester F. de Leeuw aan 4 Indië- en 2 Koreaveteranen het Draaginsigne Gewonden werd uitgereikt. De bijeenkomst werd door dhr. de Leeuw op voortreffelijke wijze geleid. Hij sprak het vermoeden uit, dat één der gewonden op Oost-Java wel eens door zijn huidige echtgenote verpleegd kon zijn. Dhr. de Leeuw wist niet zeker of hij de gewonden met de medaille kon feliciteren, maar één van hen bracht uitkomst door te zeggen: "Maakt u er maar van: Gefeliciteerd dat jullie er nog zijn."

Onze voorzitter sprak een dankwoord en spoorde het gemeentebestuur aan, de oorlogsslachtoffers in breder verband in herinnering te houden en hun namen op een geschikte plaats te vermelden. De loco-burgemeester verzocht hem dit schriftelijk onder de aandacht te brengen van B en W.

Voor de busreis naar de herdenking bij het monument te Roermond hebben zich 156 deelnemers aangemeld.

Op 15 september a.s. wordt er een bijeenkomst gehouden voor oudmilitairen te Vlijmen in Herberg den Draai, de Akker 2, 5251 AC te Vlijmen, tel. 04108-12275, aanvang 14.00 uur. Dit adres is per openbaar vervoer te bereiken vanuit Den Bosch en Waaiwijk. Door deze publikatie zal geen extra bericht meer aan de leden gestuurd worden i.v.m. kostenbesparing. Wel zullen de plaatselijke media benaderd worden t.z.t.

We trachten er een geslaagde middag van te maken. In ieder geval heeft dhr. S.A. Lapré, Majoor b.d. Ridder M.W.O., toegezegd zijn visie te geven op de aanwezigheid van de Ned. Troepenmacht in het v.m. Ned.-Indië. Breng uw sobat, wel of geen lid van de Vomi, mee.

De leden, die hun contributie over 1992 nog niet betaald hebben, worden dringend verzocht dit met spoed in orde te maken. Via uw bank of giro kunt u het bedrag storten t.n.v. penn. Vomi Noord-Brabant Oost, Zelt 8, Moergestel. Giro 5123266.

Kijkt u het even na? Bedenk, dat onze kosten gewoon doorlopen door o.a. verzending "Sobat" en dat ook betalingsherinneringen ons geld kosten. Maak het de penningmeester gemakkelijk. Hartelijk dank.

A.J. v.d. Wetering, secr.

Rectificatie Vomi Noord-Brabant Oost
In het vorig nummer van "Sobat", nr. 23, op pagina 13 stond vermeld, dat het initiatief voor de oprichting van het Boxtelse monument voor de gesnevelde Indië militairen was uitgegaan van

enkele bewoners uit Boxtel, welke zelf geen militair waren geweest. Dit is een misverstand. De oprichting en initiatief ging uit van ons oud Vomi-lid, dhr. J.C. van de Braak, Clarissenstraat 35, 5281 AX te Boxtel, in samenwerking met de heren Huybers en G. Segers en anderen.

A. v.d. Wetering

**In Memoriam
Bert Baerends**

Op zondagmorgen 5 juli j.l. is onze voorzitter Bert Baerends plotseling overleden. Op woensdag 1 juli hadden we nog een bestuursvergadering onder zijn leiding en we waren verheugd hem weer in ons midden te hebben na zijn verblijf in het ziekenhuis.

Bert heeft onze vereniging (afdeling) bijna 2 jaar mogen leiden en onder zijn bezielende leiding is het aantal leden meer dan verdubbeld. Met een niet aflatende ijver stond hij op de bres voor het welzijn en de erkenning van onze Sobats, waarop zij volgens ons allen recht hebben.

Deze sociale bewogenheid bleek ook al toen hij sociaalcommissaris van onze afdeling was.

Bert was een man met vele ideeën en aanzetten tot plannen voor het goed functioneren van onze vereniging. Dit was ook het geval op de afgelopen bestuursvergadering. Er werden vele zaken op de rol geplaatst voor het komende winterseizoen.

Wij gingen uit elkaar met de gedachte om op 22 juli a.s. deze zaken verder te ontwikkelen. Maar het heeft niet zo mogen zijn. Een hogere Macht heeft het anders beslist en zo werden wij weer eens geconfronteerd met de betrekkelijkheid van ons leven.

Bert zal bij ons in herinnering blijven als een voorzitter die zichzelf kon wegcijferen en zich volledig inzette voor de taak waarvoor hij stond. Wij zullen trachten dit werk voort te zetten in de geest van Bert en hij zal steeds een lichtend voorbeeld voor ons zijn.

Dat zijn vrouw Dora, kinderen, kleinkinderen en overige familie de kracht mogen ontvangen om dit zware verlies te dragen en te verwerken.

**Het bestuur van
Zuid-Holland Noord**

SOCIALE COMMISSIE-V.O.M.I.

Groningen
H. Velders
20 Nederlandlaan
9501 CC Stadskantoor
tel. 06980 - 14670

Friesland
Th. Terhstrij
314 Zandgroen
8935 KP Leeuwarden
tel. 058 - 880092

Overijssel
J. Timmer
28 Vaarvliet
7604 CP Almelo
tel. 05490 - 19436

Drenthe
W. Veerman
119 Gravenland
9407 JS Assen
tel. 06820 - 41733

Veluwe
H.J. Riepsdijk
268 Vuurdooistraat
8171 XB Vaassen
tel. 05788 - 3182

Rivierland
G.W. Soetekouw
26 Geisterstraat
6617 CH Bergharen
tel. 08873 - 1986

Oost Nederland
J. Bakker
25 Schoolstraat
7471 WS Goor
tel. 05470 - 74574

Brabant Oost
N. den Hollander
218 Staringstraat
5343 GL Oss
tel. 04120 - 25109

Brabant West
G. Offerman
37 Susannedijk
4707 WN Roodendaal
tel. 01650 - 36343

Utrecht
W.I. Scholten
99 Corneliustaan
3705 XD Zeist
tel. 03404 - 56838

Zuid Holland Noord
F. van der Meer
118 Londenstraat
2711 DE Zoetermeer
tel. 079 - 415046

Zuid Holland Zuid
J.H. van Breugel
167D Rotterdamseweg
3332 AG Zwijndrecht
tel. 078 - 126752

Noord Holland
J. Harmsen
25 Egelantieraan
2015 KJ Haarlem
tel. 023 - 240010

Flevoland
F.H.A.M. Frantzen
13 Overvriend
1356 AE Almere
tel. 036 - 6318972

Zeeoland
W. Eiseveld
22 Rembrandtlaan
4532 HR Terneuzen
tel. 01150 - 14911 | 84236

Behaarder Fonds Sociale Zorg
J.G. Huijgen
60 Beemd Gras
2804 NV Gouda
tel. 01820 - 33330

Propaganda Fonds Sociale Zorg
Mw. J.M. Holewijn
13 de Goede Hoop
2021 AP Haarlem
tel. 023 - 253058

Coördinatrice / secretarisse
Mw. A.W. Zantinga - Edens
31 van Sandickstraat
7711 HW Nieuweus
tel. 05286 - 1281

Voorzitter
Victor C. Bridé
117 van Nijenrodestraat
2587 RL 's-Gravenhage
tel. 070 - 3280158

Spaart s.v.p. alle soorten postzegels, gebruikt of ongebruikt voor het Fonds Sociale Zorg en stuurt ze naar Mw. Jac. Holewijn, De Goede Hoop 13 2021 AP Haarlem, tel. 023-253058

V.B.

DOELSTELLINGEN

Behartigen van ideële, materiële en immateriële belangen van de oud militairen Indië- en Nieuw Guineegangers die bij de Nederlandse strijdkrachten in het voormalig Ned. Oost Indië, thans Indonesië hebben gediend.

Behartigen van de belangen van hun weduwe en wezen alsook van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of van hen, die tengevolge van dienstverrichtingen invalide werden.

Herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen, die tijdens of ten gevolge van internering, krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door de militaire dienst zijn overleden. De vereniging tracht het gestelde doel, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie te verwezenlijken.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder behoud van onafhankelijkheid, met verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Het bestuur is van mening dat de V.O.M.I. open moet staan voor allen die gediend hebben bij de Nederlandse strijdkrachten in het voormalig Nederlands Oost Indië, thans Indonesië met toepassing van de bovengenoemde doelstellingen.

Lidmaatschap

- Een ieder die in het voormalig Ned. Oost Indië/Indonesië in Nederlandse militaire dienst is geweest.
- Weduwe van militairen die aan het bovenstaande onder a voldoen.